

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

34. ČÍSLO / XXII. ROČNÍK

12 Kč • 0,55 €

24. SRPNA 2014

Z obsahu:

Církev - nová smlouva a nový lid

Katecheze Svatého otce Františka při generální audienci v aule Pavla VI., 6. srpna 2014
- strana 2 -

„Ujmi se těchto nešťastných dětí a buď jim ochráncem!“

Sv. Josef Kalasanský
(liturgická památka 25. srpna)
- strana 4 -

Chci najít Ježíše (2 - dokončení)

Uršulino svědectví
- strana 5 -

Muž s amputovanou nohou

Zázrak Madony del Pilar, patronky Španělska
- strana 7 -

Ordo ab chao

Milan Glaser,
Česká sekce
Rádia Vatikán
- strana 8 -

Privtělení ke Kristu

P. Silvestr M. Braitto OP
- strana 9 -

Bůh miluje dokonce i mě

Małgorzata Radomska
- strana 11 -

*Blahoslavení čistého srdce,
neboť oni budou vidět Boha.
(Mt 5,8)*

Chrám na hoře Blahoslavenství v blízkosti Genezaretského jezera (vystavěn roku 1938)

Editorial

Prozřetelnost Boží je pro člověka neproniknutelná, je těžké pochopit myšlení Páně. Zvláště když vidíme v běžném životě, že modlitba člověka bývá v podobných situacích vyslyšena různě. Jak i čteme na následujících stránkách, někdo je uzdraven (str. 7), jiný umírá (str. 5). A přejdeme-li od nemoci těla k nemoci duše, pak i zde se projevuje Bůh ve své prozřetelnosti pro lidskou mysl způsobem neuchopitelným: očisťuje i tu nejzavrženíhodnější duši, pokud se člověk chce nechat očistit a otevírá bránu svého srdce pro Boží působení. Ani mříže žaláře nemohou této očistě zabránit. (str. 11)

Někdo by snad mohl podlehnout pokušení a začít vyčítat Bohu, že jedná nespravedlivě. Vzpomeňme však na podobenství o marnotratném synu – pak možná lépe pochopíme, že jen Bůh ví, co je pro konkrétního člověka nejlepší a zda jeho životní poslání je už naplněno, či nikoliv. A pokud hledáme přesný návod, jak Boží prozřetelnosti rozumět, pak musíme uznat, že všemu jasně porozumíme až po smrti a zde na zemi máme poznání jen částečné. Vždyť každý hřích (tím v ráji počínaje) vzdaluje člověka od Boha a od jeho způsobu myšlení. Teprve až naše duše po smrti nebude již moci hřešit a bude definitivně očistěna, pak také zřetelně pochopíme všechny záměry, které Bůh měl s námi i s celým lidstvem. (srov. 1 Kor 13,12)

Mějme stále v srdci, že náš pozemský život je cestou Božího dítěte k věčnému Otcovi, a je tedy bojem proti satanovi a jeho království. P. Silvestr Braitto k tomu ještě upozorňuje: Nerozohňuj se proti království satanovu kolem sebe, nýbrž proti jeho království v tobě. (str. 9) To znamená, že nikdo z nás není bez hříchu a že na prvním místě je potřeba sama sebe vymanit z moci satana, i kdyby se jednalo jen o jedinou „malíčkovost“ – je to vlastně naše křestní povinnost. Na příkladu sv. Josefa Kalasanského snadno pochopíme, že kdo se chce stát ctnostným, ten se musí především umrtvovat a dusit chtění svého ega. (str. 4) A mezi ona záluďná chtění patří i touha nalézat chyby na druhých, ujišťovat se, že oni jsou horší než já. I kdyby – neopravňuje to žádného člověka k odsouzení jiného, že pro něho už není spása – to může jen Bůh. Takové chybné smýšlení je malým zrníčkem, ale i počátkem velkého rozvratu přirozeného řádu stvořeného Bohem a nastává chaos. (str. 8) Bohu ovšem nelze vzít vládu nad světem...

V týdnu, kdy si připomínáme „obráceného“ světce Augustina, můžeme znovu projít svůj dosavadní život a zjistit, zda stojíme ještě na straně Boží, nebo jsme se už ocitli na straně satanově. Kéž svatý Jan Křtitel, jehož umučení si také připomeneme, nám ukáže zpět přímou cestu k Ježíši, Zachránci našich duší!

Daniel Dehner

Církev - nová smlouva a nový lid

Katecheze Svatého otce Františka při generální audienci
v aule Pavla VI., 6. srpna 2014

Dobrý den, drazí bratři a sestry! V předcházejících katechezích jsme viděli, jak církev tvoří lid, s trpělivostí a láskou Boží tvoří lid, do něhož jsme povoláni patřit. Dnes bych rád poukázal na novost, která tento lid charakterizuje. Jde vskutku o nový lid založený novou smlouvou, kterou ustanovil Pán Ježíš darem svého života. Tato novost nepopírá předcházející cestu, ani se s ní nekříží, ale pokračuje v ní a dovršuje ji.

Existuje jedna velmi příznačná postava, která je styčným bodem Starého a Nového zákona, totiž Jan Křtitel. V synoptických evangeliích je „předchůdcem“, který připravuje Pánův příchod přípravou lidu na konverzi srdce a k přijetí nadcházející Boží útěchy. V Janově evangeliu je „svědkem“, poněvadž nám umožňuje rozpoznat v Ježíši toho, který přichází shůry, aby nám odpustil hříchy a učinil ze svého lidu svoji nevěstu, prvotinu nového lidstva. Jako „předchůdce“ a „svědek“ má Jan Křtitel ústřední postavení v rámci celého Písma, protože spojuje příslib Starého zákona a jeho naplnění, všechna jeho prorockví a jejich uskutečnění v Ježíši Kristu. Jan nám svým svědectvím ukazuje Ježíše, vybízí nás, abychom Jej následovali, a bez obalu nám říká, že to vyžaduje pokoru, pokání a obrácení. Je to výzva k pokore, pokání a obrácení.

Jako Mojžíš uzavřel smlouvu s Bohem mocí zákona obdrženého na Sinaji, tak Ježíš na hoře u Galilejského jezera podává svým učedníkům a zástupům nové učení, které začíná blahoslavenstvími. Mojžíš dává na Sinaji Zákon a Ježíš, nový Mojžíš, dává Zákon na oné hoře u břehů Galilejského jezera. Blahoslavenství jsou cestou, kterou ukazuje Bůh jako odpověď na touhu po bla-

ženosti vepsanou do člověka, a jsou zdokonalením přikázání Starého zákona. My jsme zvyklí umět desatero přikázání – a vy jste se je všichni jistě v katechismu naučili a znáte je – ale neumíme zopakovat blahoslavenství. Zkusme si je však připomenout a vtisknout do srdce (*papež pak navrhuje, aby přítomní každé z blahoslavenství opakovali po něm*): Blahoslavení chudí v duchu, neboť jejich je nebeské království. (*lidé opakují*)

Blahoslavení plačící, neboť oni budou potěšeni. (*lidé opakují*)

Blahoslavení tiší, neboť dostanou zemi za dědictví. (*lidé opakují*)

Blahoslavení, kdo lační a žízni po spravedlnosti, neboť oni budou nasyceni. (*lidé opakují*)

Blahoslavení milosrdní, neboť dojdou milosrdenství. (*lidé opakují*)

Blahoslavení čistého srdce, neboť oni budou vidět Boha. (*lidé opakují*)

Blahoslavení tvůrci pokoje, neboť oni budou nazváni Božími syny. (*lidé opakují*)

Blahoslavení, kdo jsou pronásledováni pro spravedlnost, neboť jejich je nebeské království. (*lidé opakují*)

Blahoslavení jste, když vás budou tupit kvůli mně, pronásledovat a vyhláně vám připisovat každou špatnost (*papež nabízí pomoc a opakuje spolu s lidmi*); radujte se a jásejte, neboť máte v nebi velkou odměnu. (*lidé opakují*)

Výborně! Dám vám však ještě něco za domácí úkol, totiž vzít si evangelium, to malé, které máte stále s sebou. Pamatujete si, že máte mít evangelium vždy při sobě? A v Matoušově evangeliu, myslím v páté kapitole, jsou blahoslavenství. A přečtěte si je dnes i zítra. Souhlasíte? (*lidé odpovídají: Ano!*)

To abychom je nezapomněli, protože je to Zákon, který nám dal Ježíš.

Dokončení na str. 12

Připrav se usebráním a vzýváním Ducha Svatého na dnešní setkání s Ježíšem. Tvůj Pán tě dnes volá do ústraní daleko od davu. Již mu nestačí, že jsi s ním. Chce, aby mezi ním a těmi, kteří se k němu připojili, bylo zcela jasno. Bude o tom hovořit se svými učedníky a při té příležitosti také s tebou. Klaněj se mu a děkuj mu za milost, že tě počítá mezi své blízké.

Ježíš se nejdříve ptá, za koho ho pokládají lidé. Neptá se tě proto, že by to nevěděl. Spíše mu záleží na tom, aby sis to sám dobře uvědomil, co se o něm říká. Rozhlédni se po těch, kteří jsou běžně kolem tebe. Za koho ho pokládají? Pověz mu po pravdě, co o tom víš. Neboj se přiznat mu, že o něm mají lidé představy, které ho zkreslují, podceňují, zneužívají, ponižují, a dokonce urážejí. Pověz mu i o lidech, pro které zůstává zcela neznámou postavou, i o těch, kteří se domnívají, že ho znají, ale jednají, jako by ho nebylo. Uvědom si přitom, co všechno bude třeba podniknout, má-li se tato nevědomost, povrchnost, předsudky a zášť proměnit nejen v *pravé poznání*, kým je skutečně ten, kterého posílá sám nebeský Otec, aby všem přinesl milost a spásu, ale také v *život* podle této pravdy.

Pán však chce, aby i jeho věrní uvážili a vyznali, za koho ho pokládají. Od těch, kteří dostali víc, má Pán právo také více požadovat. To se týká i tebe. Nespěchej se svou odpovědí. Dobře se nejdříve zadívej do svého srdce, aby tvé vyznání bylo opravdu upřímné. Máš v té věci opravdu jasno?

Za sbor učedníků se ujal pohotově slova Šimon: *Ty jsi Mesiáš⁽¹⁾, Syn živého Boha.*

Je to tak málo slov, a přece říkají všichni. Vyjadřují Ježíšův původ i jeho poslání: Je poslán od Boha, aby nás k Bohu přivedl. Připoj se bez výhrad k Petrovu prohlášení a myslí přitom na to, co to znamená pro tvůj další život.

Pozorně vyslechni Ježíšovu odpověď. Všimni si, s jakou radostí přijímá Petrovo vyznání. Tak se raduje z každého vyznání víry. Blahoslaví však Petra nikoliv za to, co vyslovil, ale za to, že se mu od Otce dostalo té nezasloužené milosti poznat jasně to, co světlo rozumu vidí jen zcela mlhavě. Vzpomeň si na to, kdykoliv se o tebe pokouší samolibost nad tím, co ti připadá, jako by to bylo „od tebe“,

Vyznání za vyznání

Zamyšlení nad liturgickými texty dnešní neděle

Ty jsi Mesiáš - Ty jsi Skála!

ačkoliv to pochází od Otce. Mnoho věci by ti mohl Bůh zjevit, kdyby mu nepřekážela právě tvá domýšlivost.

Pán potřeboval Petrovo vyznání víry, protože to, co se chystá nyní vyhlásit o jednom ze svých vyvolených apoštolů, může prohlásit jedině Bůh. Nyní tedy promlouvá Pomazaný, Boží Syn, jehož slovo je tou nejvyšší zárukou a nejvyšší útěchou nejen pro přítomné, ale pro všechny křesťany všech věků: *Ty jsi Skála, na které zbudují svou Církev, kterou moc pekla nepřemůže.*

Na kom to Ježíš zakládá svou Církev? Slyšel jsi dobře: na slabém, nevzdělaném, prchlivém a bázlivém člověku. Ale nediv se tomu. Tak jako tento galilejský rybář nepoznal sám od sebe, kým je doopravdy Ježíš, tak ani sám na sobě neponese jeho Církev. Vidět v něm pouze člověka znamená nepochopit Boží záměr: ani lidská slabost nemůže zmařit odvěký Boží plán, a to ani tváří in tvář všem nebezpečím a nastrohám, kterým jde Církev vstříc. Kdyby pekelné mocnosti nepředstavovaly trvalé reálné nepřátelství a ohrožení, proč by o nich Ježíš mluvil právě nyní? Budoucnost Církve bude znamenat právě trvalý boj s mocnostmi zla. Nebude v ní období, kdy by ji přestaly v té či oné podobě ohrožovat. Jednou to bude krvavé pronásledování, jindy bludné nauky, jindy pokušení slávy, moci a bohatství, falešné svobody, rozmařilosti a lidské pýchy založené tu na rozumu, tu na pokroku a blahobytu. Právě v tomto boji bude třeba činit závazná rozhodnutí. K tomu slouží Petrovy klíče. Komu Bůh svěřil odpovědnost, toho sám respektuje: je to výraz Boží velkodušnosti i moci. Petrova pravomoc znamená ďáblu bezmocnost. Zpochybňovat ji znamená opouštět jedinou pevnou půdu, vykročit na vodu, ale nikoliv na Mistrovu výzvu, nýbrž na vlastní pěst. Papežství představuje pro Církev jedinou pevnou a stmelující sílu. Bez něho vznikají jen nová a nová štěpení. Všechny rozkoly jsou v podstatě protipapežské, a jsou tedy proti Kristově vůli.

Nyní je řada na tobě, abys i ty vyznal před Ježíšem, za koho jej pokládáš. Aby

Liturgická čtení

1. čtení - Iz 22,19-23

Toto praví Hospodin Šebnovi, správci královského paláce: „Vyženu tě z tvého místa, z tvého úřadu tě svrhnu. Pak povolám svého služebníka Eljakima, syna Chilkijáhova, obléknu mu tvou řízu, přepášu ho tvým pásem; tvou moc mu předám do ruky. Bude otcem obyvatelstvu Jeruzaléma a Judovu domu. Na jeho rameno položím klíč od Davidova domu, když otevře, nikdo nezavře, když zavře, nikdo neotevře. Zarazím ho jako hřeb na pevné místo, pro svůj rod zaslouží čestné křeslo.“

2. čtení - Řím 11,33-36

Ó, jak bezedná je Boží štědrost, moudrost i poznání! Jak neproniknutelná jsou jeho rozhodnutí a neprobádatelné způsoby jeho jednání! Neboť kdo pochopí myšlení Páně? Kdo mu byl rádcem? Dal mu někdo dříve něco, aby se mu to muselo oplácet? Vždyť od něho, skrze něho a pro něho je všecko. Jemu buď sláva navěky! Amen.

Dokončení na str. 8

i tebe Ježíš mohl použít ke své službě, musíš mu vyznáním své víry v jeho svatě božství osvědčit, že víš, komu jsi uvěřil. Na tom záleží také závažnost toho, co ty uslyšíš od Pána. Přednes mu upřímně své vyznání a pozorně poslouvej, jaký úkol svěřuje tobě a v čem na tebe spoléhá. Nic z toho, čím tě pověří, žádné postavení přijaté z Pánovy ruky není ani malé ani podřadné. Každý jeho dar je projevem nejvyšší pocty, znamená však současně také závazek a odpovědnost. Pokloň se s úžasem a vděčností svému Pánu a pros pokorně za sebe i za všechny, které povolal ke své službě, aby nikdy nemusel pronášet slova: *Vyženu tě z tvého místa a z tvého úřadu tě svrhnu.*

Ó, jak bezedná je Boží štědrost, moudrost i poznání! Jak neproniknutelná jsou jeho rozhodnutí a neprobádatelné způsoby jeho jednání. Kdo pochopí myšlení Páně? Dal mu někdo něco, aby se mu to muselo oplácet? Jemu buď sláva na věky.

Bratr Amadeus

⁽¹⁾ Hebrejský výraz *Mesiáš* znamená totéž co řecký *Christos*: Pomazaný.

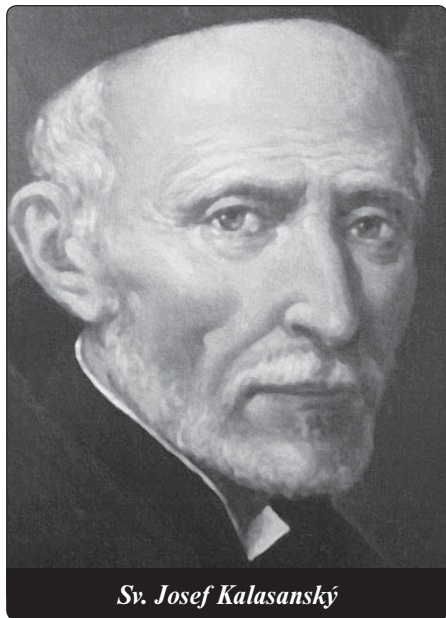
„Ujmi se těchto nešťastných dětí a buď jim ochráncem!“

Sv. Josef Kalasanský (11. 3. 1556 – 23. 8. 1648, liturgická památka 25. srpna)

Velikou bolest měl mladý soudce Josef Kalasanský, když mu zemřela matka. Na otcovo přání měl vstoupit do státní služby. Ale srdce jej pudilo, aby se stal knězem. Tehdy ho stihla těžká zkouška. Jeho starší bratr padl ve válce. Otec naléhal, aby se Josef zřekl duchovního stavu, aby se vrátil domů a jako nejstarší syn se ujal dědictví, aby se oženil a založil rodinu. Josef poslechl, doufaje v Prozřetelnost Boží, jenom svatbu odkládal, že prý se mu žádná nevěsta nelíbí. Tu náhle nebezpečně onemocněl. Otec souhlasil, aby se zavázal slibem, že se stane knězem, jestliže se uzdraví. Josef se uzdravil a v roce 1585 byl vysvěcen na kněze.

Nastoupil do duchovní správy v Albarazinu. Odtud byl zavolán k smrtelnému lůžku otcovu. Ošetřoval ho a připravil jej na křesťanskou smrt.

Jako kněz se odebral do Říma a zde se denně přesvědčoval, že hlavním pramenem mravní zpustlosti lidu je zanedbaná výchova zvláště chudé mládeže, již si nikdo nevšiml. Viděl, jak se chudé, opuštěné děti potloukají bez dohledu po

Sv. Josef Kalasanský

ulicích, dotěrně žebrají a páchají neplechy. Dorůstaly v nevědomosti a zahálce v pobudy a zločince. Josefa bolelo srdce při pohledu na tyto ubožáky a v jeho duši se ozýval mocný hlas: „Ujmi se těchto nešťastných dětí a buď jim ochráncem!“

Na podzim roku 1597 otevřel školu pro chudé chlapce a hned se mu přihlásilo ví-

ce než 100 žáků. Tím začalo krásné dílo „zbožných škol“, které se později rozšířilo po celém světě.

Papež Pavel V. schválil roku 1617 na opětovnou žádost Josefovu „Společnost zbožných škol“. Roku 1621 povýšil papež Řehoř XV. družinu na církevní řád a dal mu název „Společnost řeholních duchovních pod ochranou Matky Boží pro zbožné školy“. Lid je nazýval „piaristy“. Prvním hlavním představeným byl Josef Kalasanský. Zachovával přísné řeholní pravidla a dával dokonalý příklad zbožného kněze a učitele, jakož i pokorného řeholníka. Říkal: „Kdo se chce stát ctnostným, tomu je především třeba, aby se umrtvoval a dusil svoje chťiče. Jaký učitel, takový žák. Učitelé bude odpovídat netoliko za sebe, nýbrž i za žáka. Kdo se modlí za bližního svého, dobře činí, kdo mu pomáhá, lépe činí.“

Ale Josefova radost z rozkvětu škol byla nemálo ztrpčena protivenstvím od vlastních druhů. Několik ctižádostivých bratří chtělo se bez náležité přípravy stát kněžími; Josefovi nezbyvalo než je vyloučit z řádu. Horší mrzutost mu však způsobil neposlušný řádový kněz Marius Sazzi. Ten si dovedl získat místo u inkvizičního úřadu ve Florencii a tupil Josefa, když ho nazval pokrytcem a hlupákem, a roztrhal deník, do kterého Josef po léta psával. Marius byl ze svého úřadu propuštěn pro svou neschopnost; za původce svého propuštění považoval Josefa, spílal mu, že je slabomyslný, k řízení řádu neschopný, a žaloval na něho, že prý odsuzoval inkviziční úřad. Na základě této žaloby byl Josef, šestaosmdesátiletý stařec, vzat do vazby jako zločinec.

Vyšetřování ukázalo naprostou nevinu Josefovu, ale Marius Sazzi se spojil s jiným nespokojencem, Štěpánem, členem téhož řádu, a získali pro své záměry papežského dozorce nade všemi kláštery, Augustina Ubaldiniho. Společným úsilím se jim podařilo sesadit Josefa z úřadu hlavního představeného – pro vysoké stáří a neschopnost. Štěpán byl ustanoven řádovým generálem. Ale brzy se projevil neblahé následky vzpoury nehodných živelů v řá-

První Národní eucharistický kongres ČR

Česká biskupská konference se rozhodla v příštím roce uspořádat první Národní eucharistický kongres od vzniku samostatné České republiky. Jednotlivé farnosti a diecéze se na něj budou připravovat šest měsíců, od začátku roku až do červnové slavnosti Těla a Krve Páně – hlavního dne pro farnosti. Kongres později vyvrcholí celostátním sympoziem v Brně mezi 15. a 17. říjnem 2015.

Hlavním dnem kongresu pro věřící ze všech diecézí ČR bude sobota 17. října 2015. „Chceme tímto krokem prohloubit eucharistickou úctu v celé naší zemi. Věřím, že kongres přinese velké oživení víry a lásky k Eucharistii,“ říká k cíli setkání biskup Jan Vokál, delegát ČBK pro eucharistické kongresy. Pod jeho dohledem se už několik měsíců schází pří-

pravná skupina, v níž zasedají jeden až dva zástupci z každé diecéze. Výkonným vedoucím skupiny je P. Pavel Dokládál z Českomoravské Fatimy Kocliřov.

Eucharistické kongresy se v církvi konají na různých úrovních – diecézní, národní či celosvětové – od druhé poloviny 19. století. Jejich hlavním tématem je Eucharistie, tedy Tělo a Krev Páně v Nejsvětější svátosti, jsou hlavním projevem úcty k ní mimo mši svatou.

Vždy s odstupem několika let se věřící z mnoha zemí světa scházejí na Mezinárodním eucharistickém kongresu. Ten poslední, v pořadí padesátý, byl v roce 2012 v Dublinu. Příští se uskuteční v roce 2016 na Filipínách.

Zdroj: TS ČBK

dě. Řád upadal, stejně tak i kázeň, školy neprosplávaly. Proto papež Inocenc X. odňal 16. března 1646 řádu udělené církevní výsady a snížil jej na pouhou kongregaci beze slibů. S lítostí pozoroval Josef Kalasanský, jak se vinou několika zaslepených bratří ničí jeho dílo namáhavě zbudované. Štěpán těžce onemocněl – a uznal svou chybu; vzkázal Josefovi, aby mu odpustil. Josef přišel k nemocnému a řekl: „Neměl jsem radostnějšího dne nad tento. Vždy jsem se modlival za tvé spasení.“ Také Marius Sazzi zemřel brzy, ale v nekajícím.

Roku 1648 těžce onemocněl také Josef. Připravoval se, přijímal Svátost oltářní denně, a když se loučil se svými řeholními bratry, řekl jim: „Neztrácejte mysl, bratři! Neboť Bůh, jenž raní, umí i hojit. Sami jsme zavinili, co se stalo s naším řádem, ale Bůh mu nedá zahynout. Věřte mi! Řád opět povstane a bude takový, jaký byl. Setrvejte v poslušnosti k papeži, ve vzájemné lásce a ve svědomitém plnění svých povinností!“ Potom si dal předčítat úryvek Písma svatého o utrpení Páně a s přesvatými jmény „Ježíš a Maria“ na rtech skončil 23. srpna 1648. Bylo mu 92 let.

Piaristé byli znovu povýšeni na řád papežem Klementem IX. v roce 1669. Josef Kalasanský byl v roce 1748 papežem Benediktem XIV. blahověřen a Klement XIII. jej pak uvedl na seznam svatých v roce 1767. Roku 1948 byl pak prohlášen Píem XII. za patrona křesťanských základních škol na celém světě.

Zdroj: Naše světla

Chci najít Ježíše (2 – dokončení)

Uršulino svědectví

Jestlipak jsi dneska viděl lásku?

Doopravdy je možné ji spatřit! Jenom je třeba se pořádně podívat. Jsem nemocná, mám lymfatickou leukémii. To je teprve začátek nemoci a léčení, tak si člověk může myslet: „K čemu psát svědectví, když se teprve začíná cosi osvědčovat?“ Vypadá to, že to má smysl. Nemoc sama se nedává nijak znát, ale nutná léčba tohoto onemocnění je neuvěřitelně náročná. Nezbytná je chemoterapie a spousta jiných prostředků (v tabletkách i v injekcích). Teď je začátek února, má obranyschopnost se snížila a patřím na tzv. ochrannou izolaci. Ležím sama ve své místnosti a nemohu vyjít přes její práh. Pokud ke mně má někdo přijít, musí být především stoprocentně zdravý a jen z nejbližší rodiny (máma a táta), jinak je vstup povolen pouze lékařům a ošetřovatelkám. Samozřejmě, všichni musí být v maskách a v zástěrách. Mám tu velké okno. Vidím jím prostory nemocnice, její malý kousíček. Je tam veranda, ale teď je zima a ta obranyschopnost... Takže v tomto čase tady sedím zavřená. To byl takový úvod.

Jeden večer jsem ležela na posteli a přemýšlela. Dívala jsem se na fotku svého psa, který na mě doma čeká. Pomyslela jsem na to, kolik radosti vnáší do každodennosti mého života. Vzpomněla jsem si jenom na psa, který se prostě raduje, když mě uvidí. Jenom pes... A já jsem si všimla, jak velký to pro mě má význam. Tehdy jsem také pomyslela na jiné věci, na lidi... Jestliže jsem v životě zatím nedocenila obyčejné „zvířátko“, tak kolik jsem toho v životě úplně pominula? Mí rodiče... Vracela jsem se každý den ze školy, chvíli jsme spolu promluvili a já jsem šla do svého pokoje. Večer jsme obyčejně seděli u televize. Co chybělo? Lásku! Měli jsme si společně sednout, pomodlit se, popovídat si spolu, povědět jeden druhému, jak se máme rádi. Teď tady ležím a dala bych všechno za to, abych s nimi mohla prožít večer, den. Musíme náležitě oceňovat!

Má starší sestra. Ve skutečnosti jsem jí nikdy nepoděkovala za to, že zpívá a hraje

si se mnou, hovoří, směje se. Neděkujeme za věci každodenní, ani Bohu, ani lidem, a opravdu díky nim má náš život smysl.

Přátelé, známí. Strávíš s nimi nějaký čas, dokážeš ty chvíle ocenit? Děkuješ za ně Pánu? Teď to zazní starosvětsky a přímo: „Teprve když něco ztrácíš, pak to doceneš.“ Ovšem, tvá babička tak jistě mluví, ale já nikomu nepřeju, aby se o tom přesvědčil. Já jsem se přesvědčila, celou dobu nemoci se o tom přesvědčuji...

Uršula s rodiči a sestrou

Když si pomyslím, že bych se teď mohla procházet a děkovat Bohu za nebe, za vzduch, který dýchám. Teď mu mohu děkovat za špitální dusno, protože toho je opravdu dost.

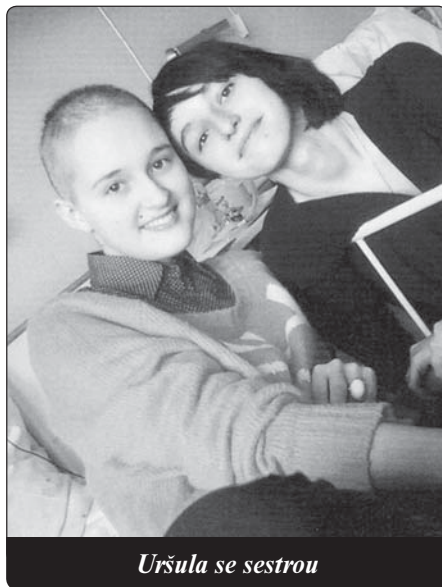
Jestlipak sis dnes všiml, když jsi vyšel z domu, kolik darů a milostí už Ti poslal Bůh?

Vsadím se, že ne! Ano, směřuji k tomu, že ten strom, kterého se můžeš dotknout cestou domů, do školy nebo do práce, je nádherný dar. To, že můžeš polykat a jíst, to je dar. Není tomu tak vždycky a jednou může být pozdě litovat, že ses dřív nedokázal tím vším natěšit.

Hledej lásku!!! Ta je všude! Na sto procent! Stačí se podívat vlastní mamince do očí a tam je láska! V piškotu, co babička upekla, je láska! V dědovi! V pejskovi! Pozastav se nad tím, jak moc ještě musíš docenovat. Jak mnoho už Ti Bůh dal a jak mnoho má ještě připraveno, aby Ti mohl darovat! Jenom to konečně docen!

► A nejdůležitější je, že každý člověk na tvé životní cestě, to je milost. Ten, kdo Ti pomůže, i ten, kterému pomůžeš Ty. Ten, který se za Tebe modlí, i ten, za kterého se modlíš Ty. Zvláště ti lidé, kteří postupují nesprávně – oni Tě posvěcují. Musíš jim pomáhat a musíš za ně děkovat, protože oni Tě směřují ke svatosti.

Nenapsala jsem svědectví, jaké se čekalo: o neuvěřitelném zázraku uzdravení z leukémie. Ale Pán uzdravil pohled mého srdce a teď dokážu děkovat za každou, třeba i sebemenší drobnost ve svém životě. To, že si mohu sednout, mohu vstát a jít, protože to se často také nepodaří. Věřím tomu, že Bůh mě z té nemoci může uzdravit rychleji než plánované léčení, ale pokud tak bude chtít, bude léčení probíhat pomaleji nebo vůbec ne. Není to nevléčitelná nemoc, ale ať Pán s mým životem udělá cokoli, bude to svědectví víry a lásky. Jsem přesvědčená, že ať se uzdravím, nebo ne, bude můj život důkazem toho, že se musíme rychle naučit hledět před sebe s láskou ke všem a ke všemu, čím nás Bůh obdarovává, a doceňovat každou chvíli, která nás přivádí ke spáse.

Ursula se sestrou

Porozumět utrpení

Občas nás nutí přemýšlet o tom, proč vlastně musíme trpět. Vždyť přece za naše hříchy už trpěl Ježíš, On za to obětoval život, tak máme mít pokoj. To tedy ne.

Utrpení zušlechťuje. Moc pěkná slova. Bohužel, nejsou pravdivá, pokud nedáme svoje trápení Ježíšovi. Samotná bolest nemůže způsobovat dobro. Kdo si to

vůbec vymyslel? Bolest pochází od satana, takže nemůže způsobit nic dobrého. Pouze Bůh chce stále naše dobro, a proto na sebe vzal všechno naše utrpení. On trpěl, zemřel za nás a vstal z mrtvých. Způsobil, že trpět spolu s Ním zušlechťuje, vede k vítězství, do nebe. Jestliže si to sami uvědomíme, můžeme být pyšní na to, že můžeme trpět pro Ježíše. Jenom Bůh sám zná odpovědi na všechny otázky. My však můžeme být na sebe pyšní, že se v utrpení můžeme připojovat k Pánu. Takže nenaříkejme, když nás něco bolí. Svěřme to Bohu, a On nás vysvobodí v pravou chvíli. A nikdy si nemysleme, že když přijde bolest a já se pomodlím, bolest najednou pomine a hotovo. Někdy postačí jedna modlitba, někdy je jich zapotřebí mnohem víc, občas naše modlitby nefungují tak, jak jsme očekávali. Ale jestliže budeme prosit Pána, aby tu bolest od nás přijal, pak On z toho utrpení dostane hodně dobra.

Teď, když mám leukémii, se modlím a prosím Boha o zázrak uzdravení, ale zároveň jsem otevřená tomu, aby se vyplnila vůle Pána Boha, i když by to nebylo tak, jak po tom toužím. Uvažuji o tom, jaká je v tomto případě Boží vůle... Víím, že teď tomu nedokážu porozumět, protože jsem jenom člověk, víím ale také, že Bůh je moudrý a chápe mé myšlenky, dokonce i když já sama je vnímat nedokážu. Máme se modlit za to, abychom byli připraveni k přijetí Boží vůle. V modlitbě máme vyjadřovat své touhy a plány, ale s ochotou přijmout, že Bůh už má pro nás jiný, lepší plán. Vždyť i Ježíš v Getsemanech Bohu Otci pověděl, co by chtěl, ale zároveň že i tak udělá to, co pro Něho Otec připravil.

Nerozumíme utrpení, ale kdysi jsem uslyšela, že nám andělé závidí jedině: jenom to, že můžeme trpět ve jménu Krista. Od té doby si to připomínám, když trpím. Je mi to velkou úlevou a pyšním se tím, protože to znamená, že nepodléhám satanovi.

Jestliže trpíš, musíš si připomínat, že miluješ Boha, neboť On prvý Tě tak miloval, že trpěl a zemřel za Tebe. Jestliže miluješ Boha, pak život má smysl a všechno má smysl, dokonce i utrpení.

Ursula Jerominová, 16 let

(Z *Milujcie się!* 2/2014 přeložila -vv-)

Evropský soud pro lidská práva: Tělo zemřelého dítěte není odpadem

Evropský soud pro lidská práva ve Štrasburku v červnu 2014 rozhodl, že těla mrtvě narozených dětí nesmí končit jako nemocniční odpad. Jednalo se o případ občana Chorvatska, kdy tělo jeho mrtvě narozeného dítěte skončilo v roce 2003 v nemocničním odpadu. Manželé podali stížnost podle čl. 8 *Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod* (právo na respektování soukromého a rodinného života) k Evropskému soudu pro lidská práva, že s tělem jejich mrtvě narozeného dítěte bylo ze strany nemocnice nevhodně naloženo a tedy nemohli dostat informaci o místě pohřbení svého dítěte.

Chorvatští manželé nejprve nepožadovali ostatky svého dítěte. Nemocnice provedla pitvu a následně byly ostatky dítěte spáleny na hřbitově s nemocničním odpadem. Manželé se po

sléze začali neúspěšně zajímat, kde se konal pohřeb jejich dítěte. Zažalovali nemocnici, jakým způsobem s tělem jejich dítěte naložila.

Splitský soud rozhodl, že nemocnice pochybila, když tělo dítěte spálila spolu s nemocničním odpadem, ale zároveň neměla povinnost informovat rodiče, kde bylo pohřbeno. Toto rozhodnutí potvrdil Nejvyšší soud v roce 2008. Manželé neuspěli v roce 2012 s ústavní žalobou. Zároveň podali neúspěšně trestní oznámení na nemocnici, její zaměstnance a smluvního partnera, který provedl kremaci spolu s biologickým odpadem.

Evropský soud pro lidská práva potvrdil, že nemocnice pochybila a porušila práva rodičů.

Zdroj: *HPŽ ČR*, 20. 6. 2014

Muž s amputovanou nohou

Zázrak Madony del Pilar, patronky Španělska

Miguel Juan Pellicer se narodil v březnu 1617 v Calandě, asi 100 km od Zaragozy. Byl druhý z osmi dětí chudé zbožné selské rodiny.

Jediné vzdělání, které získal, byly lekce katechismu místního faráře Dona Juana Julise. Miguel tedy zůstal po celý svůj život analfabetem.

Mezi 19. a 20. rokem svého života opustil Miguel domov, protože malé hospodářství jeho rodičů muselo živit příliš mnoho strážníků. Vstoupil do služby u svého strýce z matčiny strany Jaima Blasca, v oblasti Castellonu.

Jednoho dne koncem července r. 1637 vedl malou dvoukolovou selskou káru, těžce naloženou pšenicí. Kára byla tažena dvěma mulami. Kvůli únavě a vedru ztratil Miguel na okamžik pozornost, udělal špatný krok a upadl. Jedno kolo káry přejelo přes jeho pravou nohu, rozdrtilo hollenní kost a způsobilo mu ošklivou ránu.

Miguel zůstal pět dnů v nemocnici ve Valencii. Během této doby lékaři zkusili různou léčbu, která ale nebyla úspěšná. Stesk po domově, po rodné vesnici na jedné straně a na druhé straně přání dát se pod ochranu Madony del Pilar přiměly Miguela, aby požádal o návrat domů. Aby překonal vzdálenost 300 km, přes hory a údolí, za horkého počasí, k tomu potřeboval právě pět dnů...

Namáhavě přišel Miguel do Zaragozy. Chodil teď s berlou. Jeho pravá noha byla ohnuta a upevněna nahoře ke stehnu, zatímco koleno spočívalo na dřevěné protěze. I když byl vyčerpán, měl horečku a začínala se hlásit těžká infekce, vydal se Miguel nejdříve do svatyně Madony del Pilar, kde se vyzpovídal a přijal sv. přijímání.

Ještě téhož dne byl přijat do královské všeobecné nemocnice Panny Marie Milostné. Kvůli pokročilému stadiu gangrény neviděli lékaři žádnou jinou cestu k zachráně jeho života, než mu amputovat nohu čtyři prsty pod kolenem. Amputace se uskutečnila v polovině října. Před amputací i po ní vykonal zasvěcení Panně Marii del Pilar. Jako narkóza měl působit alkohol, který mu podali, nohu amputovali

pilkou a skalpelem. Během zákroku Miguel stále prosil o pomoc Pannu Marii. Těm třem chirurgům, kteří operaci prováděli, asistoval mladý lékař Juan Lorenzo Garcia – ten nohu pohřbil na nemocničním hřbitově.

Po několika měsících pobytu v nemocnici se Miguelovi rána natolik zahojila, že se mohl vydat na protězu a s berlami do svatyně Madony del Pilar (1 km), aby Panně Marii poděkoval, že mu zachránila život.

Aby měl do budoucna nějaké prostředky k životu, žádal Miguel, aby se souhlasem kanovnické kapituly směl denně v kapli Naší milé Paní Naděje prosit poutníky o almužnu.

Na sklonku dne vždy dostal trochu oleje z jedné z 80 lamp, které kapli osvětlovaly. Použil jej tak, že ho vmasíroval do pahýlu své nohy.

Je tedy nezpochybnitelné, že Miguel měl pravou nohu amputovanou. Existovalo mnoho svědků, protože tato situace trvala od října 1637 až do 29. března 1640, do onoho památného dne Miguela života.

Čtvrtek 29. března 1640

Byl to čtvrtek v pašijovém týdnu, který předchází Svatému týdnu. Toho dne neželal Miguel o almužnu ve svatyni, ale u rodičů doma dopravoval pomocí osla devět fůr hnoje na pole, které leželo mimo obydlí. Když se vrátil zpátky, byl unaven a cítil v noze silnější bolest než jindy.

Dobové zobrazení události – Miguel v bolestech a s rozdrčenou nohou, ponořený v modlitbách k Madoně del Pilar

Po jídle si Miguel postěžoval na bolesti a odstranil protězu v přítomnosti šesti osob: svých rodičů, jednoho vojáka, který byl na cestách, jednoho domácího záměstnání a dvou lidí ze sousedství, kteří tam byli toho večera na návštěvě. Potom šel do postele.

Mezi 22.30 až 23.00 hodin do pokoje, kde Miguel spal, vstoupila Miguelova matka. Byla překvapena silnou a sladkou vůní. Přiblížila se k posteli svého syna a zjistila, že hluboce spí. Olejová lampa, kterou měla u sebe, vyzařovala jenom slabé světlo. Přesto se domnívala, že rozeznala dvě nohy, vzájemně překřížené a vyčnívající zpod pláště jejího syna. (Miguel jej používal jako provizorní deku, protože svoji postel přenechal cestujícímu vojákově.)

Nato zavolala Miguelova matka svého muže, který byl ještě v kuchyni. Ten stál pláštěm na stranu a zjistil, že Miguel má skutečně dvě nohy a dvě chodidla. Matčín výkřik radosti slyšel mladý domácí zaměstnanec, který přiběhl a také zázrak potvrdil.

Miguel sám byl udiven a společně se svými příbuznými děkoval Bohu. Nic nepozoroval, vzpomněl si jenom na to, že když ho budili, měl sen, jako by byl v kapli Madony del Pilar a tam ošetřoval svoji nohu olejem z lampy, jak to tak často dělal.

Následující pondělí potvrdili jeho rodiče pod přísahou před notářem, že jim Madona del Pilar se svým božským Synem uzdravila Miguela a že byli tak zázračným způsobem vyslyšeni.

Po zázraku chtěli zjistit, zda kosti té nohy, která byla zahrabána na nemocničním hřbitově, tam ještě jsou, ale nenašli je. Miguel tedy dostal zase svoji vlastní nohu...

* * *

Text byl sepsán dle knihy Abbé Deroa „L'homme à la jambe coupée“, Editions Fayrd 1956. Na základě historických faktů z této knihy napsal slavný italský novinář Vittorio Messori svou knihu „Il Miracolo - Indagine sul più sconvolgente prodigio mariano“. Messori v archivech v Zaragoze a v Calandě osobně prostudoval všechny dokumenty. Po dlouholetém a podrobném studiu dospěl k závěru, že dokumentace tohoto případu je velmi solidní a úplná, že svědectví jsou tak četná a tak shodná, že tento historický fakt nelze zpochybnit.

Z Maria heute 7/8/2014 přeložil -mp-

Ordo ab chao

Při pohledu na dnešní svět snadno člověk nabývá dojmu, že se spíše hrouží do chaosu, než-li z něj povstává. Týká se to událostí, informací i myšlenek, jak se na člověka valí z médií.

Vnucuje se otázka, čeho jsou média vlastně médii?

Roste informovanost, ale zároveň jako by se stále více zužoval prostor lidského setkávání. Každý názor vzbuzuje prudký nesouhlas už jen tím, že je vyjádřen, ale všichni zastánci jakéhokoli názoru jsou přesvědčeni, že mají právo vyjádřit ten svůj. Emoce se vzdouvají sem a tam, ale nejsou konstruktivní. Komunisté proti fašistům, antikomunisté proti antifašistům, levičáci proti pravičákům, centristé proti extremistům. Virtuálním prostorem létají abstrakta, jejichž srozumitelnost je stále menší, ale jejich emotivní potenciál roste. Nejenom nezastávají, ale vznikají stále nová. Stále více slov se stává roznětkou nonverbální agreivity. V médiích defilují politici, příslušníci, voliči, separatisté, konzumenti, zaměstnanci, uživatelé, sportovci, herci, duchodci, imigranti, islamisté, bankéři, teroristé a bezpočet dalších označení, jenom lidé tam chybějí. Člověk se stává jenom abstraktním pojmem.

Světové dění je líčeno působivě, aby zaujalo a každý se mohl cítit jeho účastníkem. Dokonce si na ně může vytvořit vlastní názor. Podstata tohoto dění však může zůstat nedotčena. Důležité je, aby účast byla niterná, zahrnovala všechny li-

di a všichni chápali sami sebe jen skrze mediální zrcadlo.

Světové války rozdmýchané ideologickou indoktrinací a finančními machinacemi v minulém století jsou příležitostí ke globální duchovní obnově, jejíž součástí musí být také zjištění, že vládcem tohoto světa je – nikoli abstraktní – ďábel, který je v posledním tažení ke zvrhlému sekularizovanému mesiášství. Je to čistě pozemská vize mesiášského království, jak je známa z evangelii.

Nepřipomíná snad fanatické plození zákonů politickými institucemi onen typický rys pokrytectví demaskovaného evangeliem? Neprošlo v dějinách také farizejství důkladnou sekularizací? Copak není dostatečně zřejmé, že přehršel zákonů, v nichž se nevyznají ani zákonodárci, působí nesnáze poctivým lidem, ale delikventům život usnadňuje? Dezintegrace lidské společnosti záplavou zbytečných a absencí potřebných zákonů dosahuje svého vrcholu.

A co říci o Ježíšově vyhnání směnárníků a obchodníků z chrámu? Je to jediný skutek, při kterém Ježíš sáhl k násilí, třebaže ze symbolických důvodů. Směnárníci, za nimiž stáli chrámoví představitelé, razili, jak známo, své vlastní mince, platné jenom v chrámu pro nákup zvířecích obětí. Vymysleli tak skvělý způsob, jak v dobrém kurzu zpeněžit víru těch, kteří přicházeli do chrámu klanět se Hospodinu.

Dnes je takovým chrámem celý svět a vize mesiášského království zbudované-

ho pouze lidskými silami je demokratická víra, která se točí kolem idolatrie peněz obestírané chaosem.

Latinský termín *ordo ab chao*, který je poněkud nejasný, se překládá jako „řád (vystupující) z chaosu“. Nevyjadřuje však jen nevinnou spekulaci, ale metafyzický postoj k realitě. Vyjadřuje akční program okultního spolčení, které neusiluje o přirozený řád, jak by se mohlo, ba dokonce mělo zdát tomu, kdo nepatří k jeho členům; neoznačuje domněle samovolnou evoluci směrem od chaosu k přirozenému řádu, nýbrž pravý opak. Je projevem duchovního vyšinutí, které věří, že rozvrat přirozeného řádu bytí stvořeného Bohem odebere Bohu Stvořiteli vládu nad světem.

To je smysl chaosu, který na různých úrovních existence vyvolává a vytvářejí ti, kteří jsou do něho – obrazně řečeno – „zasvěceni“, způsobem odporujícím tomu biblickému, a kteří mají „říši tmy v tomto světě“, jak říká sv. Pavel (Ef 6,12). Říše tmy ovšem není žádný konkrétní stát či monarchie nebo republika. Je to říše utajovaných, ale konkrétních transversálních konexí a úmyslů těch, kdo odmítli lásku k pravdě.

Různé stupně onoho zvráceného „zasvěcení“ skýtají v rámci této říše jednotlivcům ve světě určitou moc, ale jejím svrchovaným a nesmlouvavým věřitelem je původce lži demaskovaný a přemožený Kristem na Golgotě. Moc této vražedné lži, kterou na konci dějin Kristus svým návratem globálně, úplně a navždy odstraní, přesahuje člověka, tedy jedince i všechny lidi dohromady, avšak nikoli Boha. Stvoření mezitím pod vedením Božím spěje ke svému dovršení, třebaže lidstvo je nuceno nést zároveň také důsledky akceptace oné vražedné lži, tedy prvotního hříchu stojícího na počátku dějin. Sjednocovací proces lidstva započatý stvořením a inspirovaný Bohem pokračuje. Nemůže se však vyhnout kříži, protože jenom skrze něj se člověku dostává spásy a bude v jakési globální podobě předcházet také veřejnému zjevení slávy Ježíše Krista na konci dějin, jak prorokuje evangelium.

Milan Glaser, Česká sekce
Rádia Vatikán, 3. 8. 2014

Liturgická čtení - dokončení ze str. 3

Evangelium - Mt 16,13-20

Když Ježíš přišel do kraje u Césareje Filipovy, zeptal se svých učedníků: „Za koho lidé pokládají Syna člověka?“ Odpověděli: „Jedni za Jana Křtitele, druzí za Eliáše, jiní za Jeremiáše nebo za jednoho z proroků.“

Řekl jim: „A za koho mě pokládáte vy?“ Šimon Petr odpověděl: „Ty jsi Mesiáš, Syn živého Boha.“ Ježíš mu na to řekl: „Blahoslavený jsi, Ši-

mone, synu Jonášův, protože ti to nezjevilo tělo a krev, ale můj nebeský Otec. A já ti říkám: Ty jsi Petr – Skála – a na té skále zbuduji svou církev a pekelné mocnosti ji nepřemohou. Tobě dám klíče od nebeského království; co svážeš na zemi, bude svázáno na nebi, a co rozvážeš na zemi, bude rozvázáno na nebi.“

Potom důtklivě přikázal učedníkům, aby nikomu neříkali, že je Mesiáš.

Přivtělení ke Kristu

Když jsme se učili v katechismu, že křest je první a ze všeho nejpotřebnější svátost, měli jsme si uvědomit nesmírnou, ba ústřední důležitost této svátosti pro celý duchovní život. Když se chceme obnovit v duchovním životě, je dobré, abychom se také obnovili v duchu a v příslibech a závazcích této první svátosti. Křtitelnice, křtitelnice našeho rodného místa, měla by být pro nás místem nejposvátnějším. V 17. století ve Francii si učitelé duchovního a mystického života uvědomili tuto základní důležitost křtu a radili věřícím, aby si čas od času, přinejmenším aspoň v den svého křtu (víte vůbec, kdy jste byli pokřtěni?) vykonali pouf ke své křtitelnici a tam před křtitelnicí a před svatostánkem si uvědomili povinnosti, které jsme vzali na sebe, a důstojnost, která nám tehdy byla udělena.

Naše kmotříčka nás přinesla do chrámu jako dítky lidské a za několik chvil vraceli nás rozradostněné matce jako dítě Boží. Již ne pohánka, nýbrž křesťana. Boží dítě se vrací domů. Kněz jako dcera faraonova říká matce: „Vezmi jej a vychovej mi jej jako dítě Boží.“ Z toho plynou nejrůznější povinnosti. Nejprve chci křesťanským matkám a vychovatelkám připomenout jejich svatou povinnost, aby se na dítě dívaly nesmírně vážně. Jak na dítě, tak na úkol vychovat z tohoto dítěte to nejvznešenější, k čemu je povoláno a k čemu jsou také povoláni křesťanští rodičové, totiž dítě Boží.

Starý křest se dál ponořením na znamení, že člověk umírá starému životu, že umírá starý člověk hněvu, starý syn Adamův a že vstává z hrobu smrti Kristovy nový člověk, že vychází z lůna nového Adama, Ježíše Krista, jenž je věčný v Církvi, dítě Boží.

Nejdříve ses odřekl na křtu svatém satana a vši pýchy jeho i veškeré jeho zloby. To je tvůj první závazek. Pro ten jsi byl pomazán svatým olejem bojovníků Božích. Byl jsi přivtělen k prvnímu bojovníku, k Ježíši Kristu, který bojoval svým tělem, svým utrpením, svou pokorou a poslušností až k smrti proti nepříteli Božímu a proti nepříteli království Božího. To není malý závazek, který jsi tehdy slav-

nostně na sebe vzal. Je důležité občas si připomenout svatou povinnost boje proti satanu a proti jeho království. Lidé si málo uvědomují, jak strašnou protibožskou a protilidskou mocí je satan. Satan je ten, který nenávidí a lže. Tak bych definoval nejstručněji satana.

Protože si lidé i křesťané neuvědomují dostatečně tuto strašnou sílu, proto jí také – třebaže nevědomky – tolikrát slouží. Kdo totiž nebojuje aktivně proti satanovi, slouží mu. Neboť „kdo není se mnou, rozptyluje“. Kdo není s Kristem, je proti Kristu, a opačně také, kdo není proti satanu cílevědomě a uvědoměle, je proti! Víš dobře, jak vládne satan a čím chce vládnout proti Bohu. Chce postavit proti Bohu své království. Království své vzpoury, která nechce sloužit Bohu. Všichni, kteří nebojují účinně o království Boží, kteří se chtějí vymknout Boží službě a poslušnosti jeho lásky, ti všichni patří ke království nejenom tohoto světa, nýbrž – a to je strašné, když si to uvědomíme – ke království satanovu.

Satan se vzepřel proti Bohu, proti jeho svrchovanosti a proti jeho vůli postavil vůli svou. Sám chtěl být Bohem. A satanu patří všichni, kteří nepotírají v sobě nezdravý kvas, zděděný po prarodičích, kvas odboje, odporu proti Bohu a proti jeho svrchované vůli. Každý hřích nás přivádí blíže k satanovi, každý hřích nás přivádí do jeho království, hlavně pak hřích vzpoury proti Bohu, hřích pýchy, nelásky a lži. Satan je ten, který lže, nenávidí a vyvyšuje se, třebaže ví, že je na dně propasti a bída. To je hřích, dědictví satanovo, království jeho a synovství jeho. Ti, kteří jsou satanovi, nebojí se hříchu, kdo pije hřích jako vodu, je jeho, strašně jeho. A přece jsi slíbil slavnostně na křtu svatém, že nejenom nebudeš jeho, nýbrž že se budeš chránit vši pýchy jeho i zloby jeho i lži jeho. Je nejbídnější lži, že člověk je sám sobě pánem a cílem a štěstím. Touto lží opíjí satan lidi, jako ji kdysi chtěl opít sám sebe. Chtěl i Boha zastínit skvělou jasností, jasnozřivostí své inteligence. Nic ti nevyčítá při tom tvé svědomí? Ty a hřích? Jste si cizí, nebo dobří přátelé? Nebo jste se docela shodli na modu vivendi, od zpovědi ke zpovědi,

Vezmu vás milosrdně do svého náručí

Věřte přece v nekonečnost mého slítování. Oč více ohrožují pořádek tohoto světa zmatek a pohrdání zákony lásky a zpochybňují jejich trvání, o to více vám poskytnu lásku mého otevřeného Srdce a objímám vás milosrdenstvím svých rozepjatých paží na kříži. Budete muset sice poznat zlo, jehož původcem je velký odpůrce, ale nesmíte se odvrátit od těch, kteří skrze Zlého upadli do nouze a často také do zoufalství a neví, co si dále počít. Za ty všechny jsem zemřel, jim ale patří moje zvláštní starost a láska. Ale potřebuji vaši pomoc, prosím o vaše slítování a lásku. Prosím nejenom za tyto ubohé a kvůli nejubožejším, prosím také kvůli vám. Využijte této nabídky méj lásky, aby tento čas velkých zkoušek se mohl stát spásou pro vás a pro všechny.

*Ježíš k sestře Františce Marii
od Ukřižované Lásky
(Z knihy „Láska Boží a rány Ježíšovy“)
Z -sks- 5/2014 přeložil -mp-*

že hřích může klidně ovládat naše nitro, aniž bychom se mu rázně vzepřeli? Ale co jsi to tedy slíboval na křtu svatém? Jsi jen čestný bojovník, nebo snad dokonce vysloužilý bojovník proti hříchu a jeho praotci? V království Božím není dovolených, tady platí boj do posledního dechu a do posledního nepřítele. A pokud nás tu Bůh chce na zemi mít, to proto, abychom mu vybudovali ve svém srdci království a abychom potírali na místě svého života, svých schopností, království satanovo. Tedy musíme začít vážný a statečný a uvědomělý boj proti hříchu. Hlavně proti jeho kořenům ve své duši. Znáš se dobře? Víš, kde má satan nejpevnější pozice ve tvé duši a ve tvém životě? Neznáš-li, poznej, znáš-li, jednej.

Chceš-li být Božím dítětem a chápat celý svůj život jako život Božího dítěte, jako cestu k Otci, musí být tvůj život nejprve bojem proti satanovi a proti jeho království. Ovšem nerozohňuj se proti pomyslnému království satanovu kolem sebe, nýbrž proti jeho království v tobě. Říkám pomyslné. Ono je skutečné, ale ti, kteří se rozhorlují proti jeho království mimo sebe, obyčejně mají na mysli něco velmi nezřetelného, protože kdyby si uvědomili skutečnost království satanova, věděli

► by, že je jím hřích a že ten hřích v nich je zakořeněn a jím že i v nich vládne satan.

Ale dosti již o satanovi. – Božím dítětem ses stal na křtu svatém. To byl tvůj druhý závazek, plynoucí z nesmírného Božího daru. Byla ti vlita posvěcující milost, stal ses Božím dítětem. Byla ti vlita účast na jeho svatém životě, byl jsi přivtělen k Ježíši Kristu v jeho nesmírné lásce a poslušnosti nebeskému Otcí. On, jednorozený Syn Boží, vlil ti své účastenství, účastenství na svém životě Božího Syna. Dítě ale má růst. Rostl jsi ve všem, až jsi dorostl v dospělého člověka; jak jsi ale dorostl ve svém synovství Božím?

Naše dospělost je podle svatého Pavla dospělost v podobnosti s Ježíšem Kristem, a Ježíš již dostatečně tolikrát prohlásil, v čem jej máme následovat, v čem jej máme napodobovat nebo, jak to vyjádřil později svatý Pavel, v čem jej máme oblékat. V pokoře, sebezáporu a v lásce.

Řeknu to takto: K ničemu jinému nebyl nám dán tento život, než abychom rostli v něm skrze všechno, co nám sešle nebo dopustí nebo dá v tomto živo-

tě, abychom tím vším rostli ve svém svatém Božím synovství. Bůh nám nic pro nic jiného nedal. Poslušnost a povinnou podrobenost k Otcí proměnil Otec v pozvání k synovské lásce, která ví, jak velkou lásku má v Otcí, jak velké celoživotní lásky je hoden tento Bůh. A tak jako není celá křesťanská mravnost jenom potíráním zlého, nýbrž naopak potírání zlého má být jen přípravou ke konání dobrého, abychom byli hodně čisti a svobodni ke konání nesmírného dobra, podobně neznámá náš křesťanský závazek jen bojovat proti satanovi, nýbrž také růst ve své synovské oddanosti k Otcí. A není věru lepšího prostředku bojovat proti satanovi a proti jeho pýše a zlobě a lži, nežli právě pozitivně proměňovat svůj život ve službu lásky synovské k nebeskému Otcí.

Mláď zavazuje všechny síly a schopnosti ke vzrůstu, ke snaze o vzrůst. Víš dobře, jaké síly ti Bůh dal k tomu, abys mohl růsti ve svém synovství Božím. Znáš své slabosti i své dobré vlastnosti, protože pokora nevyklučuje jejich poznání. Pokora jen žádá uznání, že je máme od Boha

a pro Boha, ne pro svou slávu, abychom se opijeli vědomím své dokonalosti.

Zamysli se nad svým životem. Byl to opravdu život pokřtěného člověka, byl to život v síle a ve výzvě svatého křtu? Anebo jsi rostl ve všem, jenom ne ve svém Božím synovství? Jak jsi daleko ve své oddanosti synovské, která má Bohu všechno uvěřit a všechno dát? Jsi jeho dítě, anebo jen otrok, který nerad dává, co musí dát, protože se bojí jen svištících pekelných důtek? Miluješ Boha, anebo se ho jen bojíš? Víš, měl by ses jen jednoho bát, totiž bát se, že by ses mohl Boha jen bát.

Máš vykročit v síle svého povolání na křtu svatém k onomu životu, který ti Bůh otevřel a rozsvítil. Vždyť jsi byl přivtělen ke Kristu, k Bohočlověku, k Synu Božímu a lidskému, nejdokonalejšímu. Byl jsi přivtělen k největšímu bojovníku proti satanovi a bojovníku o slávu Boží, neboť jenom jsi přišel Ježíš hledat! Jsi bojovník pomazaný olejem bojovníka Božího. Jaký byl tvůj boj dosavad? Proti čemu jsi bojoval? Nebojoval jsi jen proti tomu, aby nebylo od tebe něco požadováno, nebojoval jsi jen za to, aby ses vyhnul všemu nepříjemnému, obtížnému a hořkému? Nebojoval jsi jenom proti kříži Páně? Víš, co to znamená? Že bys byl zrádcem své vojenské křesťanské přísahy, kdybys bojoval proti tomu, do jehož služeb jsi se křtem a křestním slibem postavil. Zrádce se jmenuje takový člověk. Zradit prapor Kristův znamená bojovat proti kříži Páně ve svém životě a nebojovat proti tomu, jenž byl křížem poražen, totiž proti neposlušnosti Božího dítěte.

Projdi svůj dosavadní životní boj, podívej se dobře, na jakém místě stojíš v bitevním poli království Božího, na čí straně stojíš. Ani opodál nesmíš být, protože v boji o království Boží není neutrálů. Kdo není se mnou, je proti mně. Bude od tebe žádáno přísné vyúčtování za hřivnu života Božího dítěte, kterého se ti dostalo na křtu svatém. Zaplať, cos dlužen, vyrovnej honem, zavčas všechny nedoplatky a vrať se do šiku Kristových bojovníků o slávu Otcovu, jako oddané dítě proti království satana, jehož ses slavnostně zřekl.

Z knihy Podstata křesťanství. Živé synovství Boží. Vydal Bohuslav Rupp, Praha 1947 (str. 15–20)

Pozdravení pokoje v liturgii

Kongregace pro bohoslužbu a svátosti se vyslovila k otázce pozdravení pokoje v liturgii římského ritu. Listem schváleným papežem Františkem 7. června 2014 tak byla ukončena diskuse o možnosti zařadit toto pozdravení věřících během mše na jiné místo liturgického slavení eucharistie než je tomu doposud. Otázka byla vznesena na biskupské synodě o eucharistii v roce 2005 a posynodální exhortace *Sacramentum caritatis* (22. 2. 2007, 49, pozn. 150) Benedikta XVI. pověřuje kongregaci jejím objasněním.

Svatý stolec po poradě s biskupskými konferencemi nyní rozhodl ponechat v římském ritu vše při starém. Ve zmíněném listu to odůvodňuje tím, že v jiných liturgických tradicích má pozdravení pokoje jiný teologický význam. V ambrosiánském či mozarabském ritu anebo ve východních obřadech je toto pozdravení zařazeno hned po bohoslužbě slova (před obětováním či přinesením darů) a vztahuje se k Ježíšovým slovům: „Přinášíš-li svůj dar k oltáři a tam si vzpomeneš, že tvůj bratr

má něco proti tobě,... jdi se napřed smířit se svým bratrem, teprve potom přijď a obětuj svůj dar.“ (Mt 5,23–24) V římské liturgii se však toto znamení váže přímo k pozdravení Vzkříšeného Krista přítomného na oltáři pod způsoby chleba a vína, a proto se věřící zdraví těsně před přijetím Eucharistie.

Kongregace pro bohoslužbu a svátosti v této souvislosti také nabádá k zachování liturgických předpisů v tomto bodě. Neměl by tedy být během pozdravení pokoje zaváděn speciální zpěv, který římská liturgie nepředpokládá. Věřící by se měli zdravít jen s těmi, kdo stojí poblíž, a nepůsobit zmatek ve shromáždění, a stejně tak kněz nemá kvůli tomu pozdravu opouštět oltář. Pozdravení pokoje rovněž není příležitostí k výměně blahopřání či kondolencí.

List Kongregace je podepsán jejím prefektem kardinálem Antoniem Cañizaresem Lloverou a byl zaslán Španělské biskupské konferenci 8. června 2014.

Podle www.radiovaticana.cz

Bůh miluje dokonce i mě

Clayton Fountain spáchal pět promyšlených brutálních vražd. Čtyři z nich se staly za zdmí nejlépe hlídaného vězení v USA. Zastánci resocializace složili ruce. Právníci požadovali trest smrti, tvrdili, že si ji nikdo víc nezaslouží než on...

Dětství poznamenané násilím ničícím teplo rodinného krbu, dospívání v deptající vojenské službě, nezdařené vztahy, nakonec rozsudek – doživotí za mřížemi... A najednou ten temný příběh nečekaně prozáří světlo, které se rodí tam, kde – zdá se – život už zhasl... To Bůh vede boj o život toho, kterého by právní systémy v péči o společenské dobro chtěly zničit.

V každodennosti vězeňských dnů dostává jednou Clayton dopis. Píše mu mladá křesťanka, která ho zná z prvních stránek novin. V několika větách mu líčí své obrácení – tajemné vstoupení evangelia do jejího života: setkání samařské ženy s Ježíšem – chvíli, kdy uslyšela jemné, ale zároveň rozhodné „přestaň cizoložit“. Slova, která se pro ni stala balzámem, když prožívala obrovské trápení, protože hledala svoje štěstí v dalších a dalších navazovaných vztazích. V posledních slovech svého dopisu se obrací na Fountaina: „Můžou Tě zavřít do zvláštní cely, ale nemůžou Ti zabránit v setkání s Bohem – to můžeš udělat jenom Ty. (...) Bůh zve, takže všechno, co potřebuješ, je naslouchat svému srdci, a potom se ptát a zůstat při těch otázkách, hledat a nepřestávat hledat; tlouct na dveře a nepřestávat.“ Dveře se otevřou a bude darováno odpuštění. To bude dostačující, aby „smylo Tvoji šarlatovou minulost a pozvedlo Tě čistého a nového dnes – osvobozeného od okovů“. Dopis obsahoval také postskriptum s hádankou: „Spousta lidí chce Tvoji smrt, ale Bůh Ti zachoval život. Proč?“

Toto drobné gesto lásky obyčejného děvčete nečekaně vyvolalo celou lavinu: dopisování s Claytonem a jeho duchovní hledání.

Po mnoha letech on sám vyznává: „Do mého života vstoupila dobrá křesťanka, pohlédla na to, co jsem udělal, i na to, čím jsem se mohl stát, takže jsem poznal takovou lásku, že jsem prostě začal žít podle ní...“ Bylo to především zakoušení postupného objevování Boží lásky:

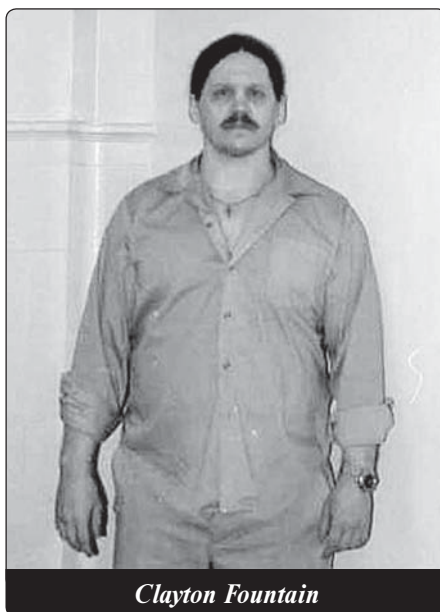
„Odhallil jsem,“ píše, „že Bůh mě nejenom vždycky miloval, ale miluje dál a čeká na mě, aby mě vzal do náruče. Všechno, co jsem potřeboval, bylo přijmout jeho lásku. S pocitem velikého otřesu, překvapení a obav jsem nakonec pochopil, že Bůh miluje dokonce i mě, člověka, který má krev pěti lidí na rukou i na svědomí. On se chtěl se mnou setkat právě na tomto místě, kde jsem se nacházel...“

Zadostiučinění

Začala Fountainova proměna – dlouhotrvající, ale hluboká a upřímná, opírající se o krok, k němuž se připravoval s pomocí katolického jáhna. Popisuje to

„Ačkoliv jsou naše hříchy jak šarlat, Bůh může způsobit a způsobí, že budeme bílí jako sníh.“ (P. Paul Jones)

následovně: „Vyjádřil jsem lítost nad hříchy, poprosil jsem o odpuštění a pozval jsem a přijal do svého srdce i života Ježíše jako Pána a Spasitele.“ O dva roky později, v čase Velikonoc, je Clayton pokřtěn a dostane se mu biřmování v římskokatolické církvi. Slibuje, že „zlomi

Clayton Fountain

skořápku smrti bývalého člověka“, téhož dne poprvé přijme Tělo a Krev Kristovu ve svatém přijímání. To byl počátek jeho svaté cesty. Jak to sám vylíčil, po intenzivním zážitku křtu začala doba ověřování pravdivosti jeho obrácení, věrnosti Ježíšovi, „pětiletá zkouška ohněm“: „Proces, ve kterém mě Bůh vytrvale očišťoval od mých vnitřních jedů, od nenávisti, vzteku, zaujatosti, zahořknutí, mstivosti, pomstychtivosti, agrese – všech těch věcí, které mě ovládaly...“

Ačkoliv federální systém nadále Fountaina považoval za „hlavní zdroj ohrožení“, jeho proměna – plod osobního úsilí s milostí – se stala skutkem. Fountain radikálně změnil svůj poměr k dozorcům a k vězňům. Pod vlivem evangelia se rozhodl vykonat to, co pro něj bylo těžké, jakési zadostiučinění vůči svým obětem. Vdově po strážníkovi, kterého zavraždil, poslal jistou peněžní částku společně s prosbou o odpuštění. Poslat takový dopis bylo jednou z nejtěžších věcí v jeho životě, napsal: „Je to něco, k čemu mě vyzval Bůh – proto to musím udělat, i kdybyste mi nevěřila. (...) Odpověď se nachází v evangeliu podle svatého Matouše 5,23–24, kde se píše: »Přinášíš-li tedy svůj dar na oltář a tam se rozpomeneš, že tvůj bratr má něco proti tobě, nech svůj dar před oltářem a jdi se nejprve smířit se svým bratrem; potom teprve přijď a přines svůj dar.« Ačkoliv jsem nejdřív nerozuměl, proč měla tato slova na mě tak velký vliv, když jsem je četl, i tak jsem se nad nimi zamýšlel a modlil se. Bůh mi opět začal ukazovat cestu, kterou jsem se měl vydat, a její součástí bylo, že Vám mám poslat přiložených 800 dolarů a prosbu o odpuštění. Zpočátku jsem se vzpíral Boží výzvě, poněvadž 800 dolarů, to jsou všechny peníze, které mám, a zoufale je potřebuju. Vzpíral jsem se také proto, že napsání toho dopisu ve mně vzbuzovalo tak velký strach, jaký jsem nikdy předtím nezažil. Čím víc jsem se bránil, tím důrazněji mě Bůh nutil k tomu, abych udělal to, k čemu jsem byl povolán – a to bylo a je poslušnost vůči Němu a spoléhání jedině na Něho ve všech záležitostech. I když právně nejsem povinen platit odškodnění, dokud – stane-li se – nebudu propuštěn z vězení, Bůh mě vyzval velice důrazně, abych Vám poslal všechno, co mám,

▶ jako částečnou úhradu zadostiučinění. Ačkoliv ještě nemohu zaplatit celou zbývající částku, (...) Bůh žádá, abych udělal, co mohu. (...) Prosim Vás, abyste mi odpustila ztrátu, bolest a utrpení, jaké jste musela snést. (...) Chci, abyste věděla, prosím, že na Vás budu stále pamatovat ve svých každodenních modlitbách. A budu, s Boží milostí, nadále projevovat svůj žal a zkroušenost za všechny svoje hříchy z minulosti, budu se stále snažit žít k Boží chvále a už nikdy nebýt odpovědný za zbavení života jiné lidské bytosti.“

Tři přání

Věrnost Božím slovu přivádí Claytona ke stále hlubšímu vztahu s Bohem. Doprovází ho duchovní vůdce, otec trapista, který se společně s ním pokouší rozpoznávat záměry Boží vůle. Clayton postupně s dynamickým duchovním rozvojem odhaluje bohatou škálu možností, jaké v sobě dřív nenacházel – podle kazet se učí cizí jazyky, studuje korespondenčně teologii, a poté, co získal magisterský titul s vyznamenáním, se snaží začít doktorská studia. Umožňuje mu to nalézt způsob, jak vydělávat peníze v cele: přepisuje na stroji potřebné texty a dokumenty. Počíná nová etapa jeho života. „Nepochybně,“ píše, „jsem se naučil změnit svůj trest izolace na konstruktivní samotu a můj osobní růst a rozvoj neustále svědčí o naprosté lásce, milosti a milosrdenství našeho Pána.“

Rytmus života v malé cele začíná připomínat rytmus klášterní cely. Clayton odhaluje krásu kontempace. V jeho srdci se rodí tři přání: učinit své uvěznění něčím více duchovním a shodným s evangeliem, uložit si větší kázeň, dělat vše, co je třeba, k Boží slávě. Ačkoliv televizor zapínal jen málokdy, začal denně sledovat mši svatou, odhalil sílu modlitby žalmů, podřídil svůj den rytmu modlitby cirk-

„Nikdy se nesmí lidský život zbavit důstojnosti, i kdyby se člověk dopustil velikého zla.“ (sv. Jan Pavel II.)

ve. Praktikoval také přimluvnou modlitbu za jiné vězně. Vězeňští pracovníci mu sdělovali jména osob, za něž by se mohl modlit. Zapisoval přesně všechny úmysly; modlil se vroucně za své oběti a za jejich rodiny. „Začal jsem vnímat stále mocnější přesvědčení,“ líčí, „že Bůh mě volá, abych mu sloužil v kněžství. Odmítal jsem, váhal, ptal jsem se, pochyboval a bojoval s tím povoláním. Nakonec jsem se ale poddal (...), přijal jsem jeho povolání, protože taková byla jeho vůle vůči mně.“ Uvědomoval si překážky „od nejruznější skepse po očividnou zaujatost a nechť k němu vzhledem k jeho minulosti“. Na prosbu, aby mu byl dán statut poustevníka, se nikdy nedočkal odpovědi. Žádost o jeho podmínečné propuštění

za dobré chování podaná vězeňské správě byla odmítnuta, stejně tak jako Claytonova kandidatura na doktoranda. Žádné z jeho přání jakožto vězně se nesplnilo.

Zkouška ohněm

Byla to chvíle skutečné zkoušky jeho víry, opravdové důvěry v Boha a odevzdání se zcela do jeho vůle. Duchovnímu vůdci napsal v té době tato slova: „Pořád nevím, kam směřuji, a také kam mě Bůh nakonec vede (zažívám tak slepotu, kterou považuji za strašně nepříjemnou a ponižující), ale to je všechno v pořádku, protože to nemusím vědět. Jak to vypadá, o to přece celou dobu šlo, ale nemohl jsem se o tom ani dozvědět, ani to uvidět, dokud jsem tomu nezačal vzdorovat a bojovat s tím (což je marné, ale lidé to i tak musí zkusit); dokud jsem nepoznal, že odevzdání se a vyjádření víry a důvěry v to, že mě Bůh nadále povede tmou – o to vlastně jde. Jiná stejně důležitá věc je to, že v době, kdy budu mít stále silnou touhu a naději, že jednoho dne budu zase svobodný, když to odmítnu a odevzdám se Bohu, bude to jistě zasvěcení se Jemu. (...) Čím víc jsem se vzpíral temnotě a bojoval s ní, tím byla hlubší a hroznější. Ale čím víc jsem se zklidňoval, přijímal všechno a doufal, tím miň jsem byl vystrašený a víc si jistý sám sebou při cestě tou tmou.“ Dopis končil slovy: „Jestli mám umřít ve vězení, ať se to stane, protože Bůh ví, co je pro mě

Církev - nová smlouva a nový lid - dokončení ze str. 2

Uděláte to? (zнову přitakání) Děkuji. V těchto slovech je veškerá novost, kterou přinesl Kristus. Blahoslavenství jsou totiž Ježíšovým portrétem, formou jeho života a jsou cestou opravdové blaženosti, po níž se s milostí, kterou nám Ježíš dává, můžeme také ubírat.

Kromě nového zákona nám Ježíš zanechal také „protokol“, podle kterého budeme souzeni na konci světa. A jaké otázky tam dostaneme? Jaké to budou otázky? Co říká protokol, podle něhož nás bude soudce posuzovat? Nacházíme jej ve 25. kapitole Matoušova evangelia. Dnešním úkolem je tedy čet-

ba páté kapitoly Matoušova evangelia, kde jsou blahoslavenství, a také dvacáté páté kapitoly, kde je onen protokol otázek, které nám budou kladeny v den soudu. Nebudeme si moci zakládat na titulech, postavení či privilegiích. Pán nás rozpozná jedině, pokud jsme ho rozpoznali v chudém, hladovějícím, v potřebném a vyděděném, v trpícím a osamoceném... To je jedno ze základních kritérií, která ověřují náš křesťanský život a s nimiž nás Ježíš vybízí denně se měřit. Přečtu si blahoslavenství a přemýšlím o tom, jaký má být můj křesťanský život, a potom zpytuji svědomí

podle oné dvacáté páté kapitoly Matoušova evangelia.

Drazí přátelé, právě v tom spočívá nová smlouva: abychom se rozpoznali v Kristu jako ti, kdo jsou zahrnuti milosrdenstvím a soucitem Božím. To naplňuje naše srdce radostí a činí náš život krásným a věrohodným svědectvím Boží lásky ke všem bratřím, které denně potkáváme. A pamatujte na úkoly! Pátá a dvacátá pátá kapitola z Matouše. Děkuji.

*Přeložil Milan Glaser,
Česká sekce Rádia Vatikán*

nejlepší a nejvyšším dobrem. (...) V každém případě pro mě Bůh má nějaký cíl nebo poslání, které mám splnit.“ V době duchovních zápasů se Claytonovi dostává světla: „Plnit jeho vůli, ne moji. To je skutečná svoboda.“ Dostává ji, když mu přijde do rukou knížka o svatém Maxmiliánovi Maria Kolbem, který jako vězeň obětoval svůj život, aby zachránil jiného vězně, když se dobrovolně přihlásil na smrt hladem.

Nová totožnost

Clayton byl naplněn obrovskou touhou odpykat vlastní hříchy. Se souhlasem duchovního vůdce dodržoval posty za pokání, říkal: „Musím dělat pokání za hříchy, které jsem spáchal já i druzí.“ Zvláště chtěl odčiňovat vinu těch, kteří způsobují, že roste propast mezi bohatými a chudými.

Změna života, malé skutky lásky vůči druhým, využívání každé chvíle, vykonávání svých vlastních povinností co nejlépe, stálost v modlitbě, věrnost evangeliu a Božím výzvám i v temnotách – to byl jeho konkrétní, osobní způsob, jak odpovědět na lásku Boha, který ho hluboce, nesebecky miloval a přijímal ho takového, jaký byl – ne pro to, co udělal, ale mimo to... Clayton v Bohu nachází svoji novou totožnost: totožnost Božího dítěte.

Stále víc v něm roste touha po sjednocení s Bohem. Podstoupí ještě jednu zkoušku – tehdy prosí o přijetí do řádu trapistů jako řeholní bratr: „Všechno, co mohu nabídnout, je být svědkem: že pokud mě přijmete, nepochybně nejméně hodného ze všech, kteří se o to kdykoliv osmělili prosit, ať je můj hrob věčným vyjádřením, že žádný člověk není mimo odpouštějící a sjednocující Boží milosrdenství v Ježíši Kristu.“ Jeho kandidatura, projednaná radou společenství, byla přijata, ale Clayton se už o tom nikdy nedověděl; zemřel z neznámých příčin těsně předtím, než mu mělo být oznámeno rozhodnutí rady. Bůh jinak splnil jeho přání sjednotit se s Ním...

Bratři jeho tělo uložili, jako jednoho z nich, na svém hřbitově. Claytonův přítel, jeho dlouholetý duchovní vůdce, napsal: „On pro mě bude vždycky svědkem jistoty Dobré zvěsti: že ačkoliv jsou naše hříchy jako šarlat, Bůh může způsobit a způsobí, že budeme bílí jako sníh. Ne-

Poselství Královny míru Mirjaně

„Drahé děti! Důvod, proč jsem s vámi, mé poslání, je, abych vám pomohla, aby vítězilo dobro, i když nyní se vám to zdá nemožným. Vím, že mnoha věcem nerozumíte, jak jsem i já nerozuměla všemu tomu, co mi můj Syn říkal, když rostl vedle mne, ale věřila jsem Mu a následovala Ho. O totéž prosím i vás, abyste mi věřili a následovali mne. Ale děti moje, následovat mne znamená milovat mého Syna nade všechno, milovat Ho v každém člověku bez rozdílu. Abyste to mohli, zvů vás opět k odříkání, modlitbě a postu. Zvů vás, aby Eucharistie byla životem vaší duše. Zvů vás, abyste mi byli apoštolové světla, kteří šíří světem lásku a milosrdenství. Děti moje, váš život je jeden okamžik ve srovnání s věčným životem. Až přijдете před mého Syna, On vás uvidí ve vašich srdcích, kolik jste měli lásky. Abyste správným způsobem šířili lásku, já prosím svého Syna, aby vám skrze lásku udělil jednotu podle Něho, jednotu mezi vámi, jednotu mezi vámi a vašimi pastýři. Můj Syn se skrze ně vždy znovu darovává a obnovuje vaši duši. Nezapomínejte na to! Děkuji vám!“

Medžugorje 2. srpna 2014

závisle na tom, co děláme, má pravdu svatý Pavel, že »nás nic nemůže oddělit od Kristovy lásky.«

Pálící poslání

„Pálí mne plameny milosrdenství, chci je vylít na duše,“ – taková Ježíšova sdělení slyšela velmi často svatá Faustyna ve své duši. Odráží se v nich jedno: ohromná touha po každém lidském srdci. Toho, kdo se vzhledem ke své minulosti cítí vyloučený, nehodný, odmítaný, Ježíš ujišťuje: „Mé srdce je přeplněné velkým milosrdenstvím pro duše, a obzvláště pro ubohé hříšníky. Kéž by dokázaly pochopit, že Já jsem pro ně nejlepším Otcem, že pro ně vytekla z mého srdce krev a voda jako ze studnice naplněné milosrdenstvím. (...) Nedůvěra duší rozdírá moje nitro.“

Svatá Faustyna připomíná: „I když je hřích propastí zloby a nevděčnosti,

cena, která za nás byla zaplácena, je nesrovnatelná. Proto ať každá duše doufá v Pánovo umučení, ať má naději v milosrdenství. Bůh nikomu neodmítne své milosrdenství. Nebe a země se mohou změnit, ale Boží milosrdenství se nevyčerpá. (...) Ať žádná duše nepochybuje, i kdyby by byla nejubožejší, dokud žije – každá se může stát velikou svatou, protože veliká je moc Boží milosti. Od nás se vyžaduje jen to, abychom se nestavěli proti Božimu působení...“

Bůh na nás čeká se svou láskou ve svátosti smíření. Chce odpustit, vyléčit, posílit. Když k němu zkroušení přicházíme a jemu skrytému v knězi odhalujeme své hříchy, on k nám promlouvá tak jako ke svaté Faustyně: „Všechny tvé ubohosti shořely v ohni mé lásky jako jedno stéblo hozené do nepředstavitelného žáru. A tou pokorou přitahuješ na sebe i na jiné duše celé moře mého milosrdenství...“

Zdroj: W. Paul Jones, *Cela. Historia mordercy, który stał się mnichem*, Kraków 2012.

Z Miłujcie się! 5/2013 přeložila -vv-

Zveme na pravidelnou **POUŤ ZA VÍRU V NAŠICH RODINÁCH**, která se uskuteční **14. září 2014**. Pouť povede **od katedrály sv. Václava v Olomouci do baziliky Navštívení Panny Marie na Svatém Kopečku u Olomouce**. Cesta je dlouhá cca **8 km** a jde zhruba o **2 hodiny chůze**. Podle svých fyzických sil a možností se můžete k pouti přidat: ve 12.45–13.00 hod. před katedrálou sv. Václava (odchod ve 13.00 hod.) nebo asi ve 14.30 hod. pod kopcem v Samotiškách (zde je také možné nastoupit na autobus a vyvézt se nahoru) nebo v 15.00 hod. na mši sv. v bazilice na Svatém Kopečku. **Bližší informace** jsou na www.rodinnyzivot.cz nebo na tel. 587 405 251 či na e-mailu: reznickova@arcibol.cz.

Pondělí 25. 8. 2014: 6:05 BET LECHEM – vnitřní domov (23. díl): Jana Sieberová – domácí hospicová péče
6:20 Pro víta mundi (113. díl): sr. Diana Marie Ludmila Dvořáková, OP **7:00** Labyrintem víry s Tomášem Halíkem: Noc zpovědníka **7:20** U NÁS aneb od cimbalu o lidové kultuře (96. díl): „Není na světě bylina, aby na něco nebyla.“ **8:45** Tam a spát **8:55** Přejeme si... **9:10** Tajemství sv. Terezie **10:05** Outdoor Films s Miroslavem Hrdým **11:40** Sedmihlásky – Od Nového Mesta husáři jedú **11:45** Maminčiny pohádky (3. díl): Modré z nebe **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z Katolické charismatické konference 2014: celebruje P. Jeroným Jurka OFM **13:25** Záznam recitálu Slávka Klecandra a Oborohu **14:10** Zambijský bambo **14:35** Příběhy odvahy a víry: Babička Věra (4. díl): Láska a Naděje **15:05** Noční univerzita: P. Jan Szkandera – Aktuálnost biblické Apokalypsy (1. díl) **16:00** Bol som mimo: Mikuláš Lipták **17:00** Na koberečku **17:15** O starých Starých Hamrech [L] **18:05** Svatá Anežka **18:25** Sedmihlásky – Od Nového Mesta husáři jedú **18:30** Maminčiny pohádky (4. díl): O červeném balónku [P] **18:40** Naše cesta: Salesiáni na Madagaskaru **19:15** Kostel na předměstí **19:25** Přejeme si... **19:40** Hornolidečko – Valašská Polanka **20:00** Jde o život (7. díl): Církev II. **21:35** Živá historie – Hrad Strečno **21:50** Noční univerzita: John Eldredge – Velký příběh **23:00** Pomoc, která se točí **23:30** Kulatý stůl: Astronomie dnes – červen 2014.

Úterý 26. 8. 2014: 6:05 Zkouška víry **6:20** Závěrečný galakonzert festivalu Moravské Budějovice **7:50** Cesta k andělům (78. díl): Adolf Born **8:40** Elektronická kazatelna **9:05** Naše cesta: Salesiáni na Madagaskaru **9:35** Přejeme si... **9:55** Vydržet a nepadnout **10:25** Noční univerzita: John Eldredge – Velký příběh **11:40** Sedmihlásky – Od Nového Mesta husáři jedú **11:45** Maminčiny pohádky (4. díl): O červeném balónku **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Platinové písničky (44. díl): Dechovka **12:35** Vzpomínka na Horácko **12:50** Kostel na předměstí **13:05** Z pohľadu kardinála **13:40** Labyrintem víry s Tomášem Halíkem: Noc zpovědníka **14:00** Tam a spát **14:10** Plavební stupeň Přelouč **14:25** Kulatý stůl: Astronomie dnes – červen 2014 **16:00** Putování modrou planetou: Egypt **16:40** Přejeme si... **16:55** Do vienká dané...: Čipkárka z Pobedína **17:10** BET LECHEM – vnitřní domov (23. díl): Jana Sieberová – domácí hospicová péče **17:25** Plápolý ohňa **17:45** Město Bohumín **18:00** Cirkus Noeland (7. díl) **18:30** Maminčiny pohádky (5. díl): O Heřmanovi a jedovatém býlí I. [P] **18:40** Sedmihlásky – Od Nového Mesta husáři jedú **18:45** Hermie a přátelé: Antonio a jeho soupeř neboli statečný mravenec **19:25** Budu pomáhat: Dům tří přání o. s. **19:35** Zpravodajské Noeviny: 26. 8. 2014 [P] **20:00** Misie naživo – Salesiáni **21:00** Guyanská Diana **21:25** Děti Tsunami **21:40** Zpravodajské Noeviny: 26. 8. 2014 **22:00** Zambijský bambo **22:25** Jak potkávat svět v Hroznové Lhotě **23:50** Poselství svatých: Ignác z Loyoly **0:05** Andělka **0:40** Múzeum Kysuckej dediny vo Výchylovke.

Středa 27. 8. 2014: 6:05 Zpravodajské Noeviny: 26. 8. 2014 **6:20** Noční univerzita: P. Jan Szkandera – Aktuálnost biblické Apokalypsy (1. díl) **7:15** Živá historie – Hrad Strečno **7:25** Hrdinové víry (2. díl): P. Antonín Šuránek **8:25** Saxum – Vzpomínky na Mons. Álvara del Portilla **8:55** Cvrlikání **10:00** Generální audience [L]

11:20 Kostel na předměstí **11:30** Budu pomáhat: Dům tří přání o. s. **11:45** Maminčiny pohádky (5. díl): O Heřmanovi a jedovatém býlí I. **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Jde o život (7. díl): Církev II. **14:25** Naše cesta: Salesiáni na Madagaskaru **14:55** Na koberečku **15:10** Poselství svatých: Ignác z Loyoly **15:20** Svatá Anežka **15:40** Zpravodajské Noeviny: 26. 8. 2014 **16:00** Jak potkávat svět v Hroznové Lhotě **17:30** Prešiel som hranicu **18:30** Maminčiny pohádky (6. díl): O Heřmanovi a jedovatém býlí II. [P] **18:40** Sedmihlásky – Od Nového Mesta husáři jedú **18:45** Řezbáři bez hranic **19:35** Přejeme si... [P] **20:00** Léta letí k andělům (57. díl): Jan Graubner **20:20** Noční univerzita: P. Aleš Opatrný – Jak moc lze předat víru v rodině? **21:40** Hornolidečko – Valašská Polanka **21:55** O starých Starých Hamrech **22:40** Generální audience Svatého otce **23:10** Příběhy odvahy a víry: Babička Věra (4. díl): Láska a Naděje **23:45** Závěrečný galakonzert festivalu Moravské Budějovice.

Čtvrtek 28. 8. 2014: 6:05 Tam a spát **6:15** Bol som mimo: Mikuláš Lipták **7:20** Léta letí k andělům (57. díl): Jan Graubner **7:40** Platinové písničky (44. díl): Dechovka **8:10** Plápolý ohňa **8:30** Putování modrou planetou: Egypt **9:15** Divadelná skupina Agape **9:45** Přejeme si... **10:05** Kulatý stůl: Astronomie dnes – červen 2014 **11:40** Sedmihlásky – Od Nového Mesta husáři jedú **11:45** Maminčiny pohádky (6. díl): O Heřmanovi a jedovatém býlí II. **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Závěrečný galakonzert festivalu Moravské Budějovice **13:35** Generální audience Svatého otce **14:05** Jde o život (7. díl): Církev II. **15:40** Živá historie – Hrad Strečno **15:50** Starobělské Lurdy **16:00** Zpravodajské Noeviny: 26. 8. 2014 **16:15** Odkaz předků (5. díl): Stará Voda **16:30** Předání proutěného řemesla **16:55** Labyrintem víry s Tomášem Halíkem: Noc zpovědníka **17:15** Elektronická kazatelna **17:45** Hermie a přátelé: Antonio a jeho soupeř neboli statečný mravenec **18:25** Sedmihlásky – Od Nového Mesta husáři jedú **18:30** Maminčiny pohádky (7. díl): O ošklivé Pepině I. [P] **18:40** Cesta k andělům (78. díl): Adolf Born **19:35** Atlas Charity: Hospic Rajhrad **20:00** Jak potkávat svět s Petrem Šumníkem [P] **21:25** Kus dřeva ze stromu: Akát **21:40** Přejeme si... **22:00** Poselství svatých: Ignác z Loyoly **22:10** Z krajiny kulturních tradic **22:40** Cvrlikání (25. díl): Bujabéza **23:45** Zkouška víry **0:05** Kdo je papež František? **0:50** Institut Bearzi v Udine.

Pátek 29. 8. 2014: 6:05 O starých Starých Hamrech **6:50** Naše cesta: Salesiáni na Madagaskaru **7:20** Pěšák Boží **8:10** Příběhy odvahy a víry: Babička Věra (4. díl): Láska a Naděje **8:40** Noční univerzita: P. Aleš Opatrný – Jak moc lze předat víru v rodině? **10:00** Na koberečku **10:10** Jde o život (7. díl): Církev II. **11:40** Sedmihlásky – Od Nového Mesta husáři jedú **11:45** Maminčiny pohádky (7. díl): O ošklivé Pepině I. **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Přejeme si... **13:05** Živá historie – Hrad Strečno **13:15** Léta letí k andělům (57. díl): Jan Graubner **13:40** Záznam recitálu Slávka Klecandra a Oborohu **14:20** Jihomoravské město Dubňany **14:55** Bol som mimo: Mikuláš Lipták **16:00** Saxum – Vzpomínky na Mons. Álvara del Portilla **16:30** Děti Ventanas **16:55** Misie naživo – Salesiáni **18:00** 1. ročník pouti valašských dechových kapel na Sv. Hostyně **18:10** Kus dřeva ze stromu: Akát **18:25** Sedmihlásky – Od Nového Mesta

husáři jedú **18:30** Maminčiny pohádky (8. díl): O ošklivé Pepině II. [P] **18:45** Svatá Anežka **19:05** Pan profesor **19:30** Hornolidečko – Lačnov **19:40** Zprávy z Věčného města: 29. 8. 2014 [P] **20:00** Kulatý stůl – Čekají dítě, potřebují pomoc **21:35** Na koberečku **21:45** Přejeme si... **22:05** Cesta k andělům (78. díl): Adolf Born **22:55** Odkaz předků (5. díl): Stará Voda **23:10** Doma, to je něco úžasnýho... **0:05** Labyrintem víry s Tomášem Halíkem: Noc zpovědníka **0:25** Věrní odkazu sv. Cyrila a Metoděje.

Sobota 30. 8. 2014: 6:05 Zprávy z Věčného města: 29. 8. 2014 **6:15** Hornolidečko – Lačnov **6:25** Odkaz předků (5. díl): Stará Voda **6:40** Tajemství sv. Terezie **7:30** Živá historie – Hrad Strečno **7:40** Léta letí k andělům (57. díl): Jan Graubner **8:00** Poselství svatých: Ignác z Loyoly **8:10** Cirkus Noeland (7. díl) **8:40** Sedmihlásky – Od Nového Mesta husáři jedú **8:45** Hermie a přátelé: Antonio a jeho soupeř neboli statečný mravenec **9:30** Na pořadu rodina – Prožívání církevního roku **10:30** Mše svatá z Národní pouti rodin: Žďár nad Sázavou [L] **12:00** Polední modlitba Sv. otce Františka [P] **12:10** Zprávy z Věčného města: 29. 8. 2014 **12:20** Z krajiny kulturních tradic **12:50** Přejeme si... **13:05** Město Bohumín **13:20** Zkouška víry **13:40** O starých Starých Hamrech **14:30** Platinové písničky (44. díl): Dechovka **15:00** Farní charita Starý Knín a nové formy péče o malé děti **15:15** Pro víta mundi (118. díl): Mgr. Libuše Vondráčková [P] **16:00** Hornolidečko – Lačnov **16:10** Tam a spát **16:20** U NÁS aneb od cimbalu o lidové kultuře (87. díl): Na brněnských lókách... **17:40** Atlas Charity: Hospic Rajhrad **18:00** Příběhy odvahy a víry: Patriarcha Tichon (5. díl): Kolik slz budu muset zamáchnout! **18:25** Sedmihlásky – Od Nového Mesta husáři jedú **18:30** Maminčiny pohádky (8. díl): O ošklivé Pepině II. **18:45** Cvrlikání **20:00** Outdoor Films s Janem Šťovíčkem [P] **21:35** Varšavské ghetto 1943-44 [P] **22:30** Zprávy z Věčného města: 29. 8. 2014 **22:40** Labyrintem víry s Tomášem Halíkem: Vzdáleným nabližku **23:10** Noční univerzita: P. Jan Szkandera – Aktuálnost biblické Apokalypsy (1. díl) **0:05** Záznam Recitálu Slávka Klecandra a Oborohu **0:45** Plápolý ohňa.

Neděle 31. 8. 2014: 6:15 Město Bohumín **6:30** Bol som mimo: Mikuláš Lipták **7:35** Živá historie – Hrad Strečno **7:45** Putování modrou planetou: Etiopie, QUO VADIS? **8:30** Jak potkávat svět s Petrem Šumníkem **10:00** Na koberečku **10:10** Zprávy z Věčného města: 29. 8. 2014 **10:30** Mše svatá z Šenova [L] **12:00** Polední modlitba Sv. otce Františka [L] **12:20** Zpravodajské Noeviny: 26. 8. 2014 **12:35** Platinové písničky (45. díl): Dechovka **13:10** Outdoor Films s Janem Šťovíčkem **14:40** Atlas Charity: Hospic Rajhrad **14:55** Noční univerzita: P. Aleš Opatrný – Jak moc lze předat víru v rodině? **16:20** Hermie – obyčejná housenka **16:55** Sedmihlásky – Včera u studánky **17:00** Cirkus Noeland (7. díl) **17:35** Zprávy z Věčného města: 29. 8. 2014 **17:45** Hrdinové víry (4. díl): Metoděj Habán **19:05** Léta letí k andělům (57. díl): Jan Graubner **19:25** Poselství svatých: Johanka z Arku **19:35** Přejeme si... [P] **20:00** Papež František, papež lidí **20:55** Duchovní koncert – Dětský sbor Ostrava **22:00** Misie naživo – Salesiáni **23:00** Polední modlitba Sv. otce Františka **23:10** 1. ročník pouti valašských dechových kapel na Sv. Hostyně **23:25** Doma, to je něco úžasnýho... **0:20** Zpravodajské Noeviny: 26. 8. 2014 **0:35** Plápolý ohňa.

PRVNÍ SOBOTA NA KLOKOTECH 6. září 2014

s P. Jiřím Můčkou, OMI: MARIA – MATKA NADĚJE

Program: 16.00 hod. modlitba Klokotských zpívaných hodin
 • 16.30 hod. růžence a svátost smíření • 17.00 hod. mše svatá. Poté: svátostné požehnání a možnost vykonat pouť ke kapli Dobrá Voda.

Srdečně zvou Římskokatolická farnost Tábor-Klokoty a obláti Panny Marie Neposkvrněné.

Centrum pro rodinný život v Olomouci zve SENIORY NA

DUCHOVNÍ VÍKENDY. Součástí víkendů jsou přednášky, společné modlitby, rozjímání, adorace, udělení svátostí.

Termíny: 26. – 28. 9. 2014 (Sv. Hostýn), 24. – 26. 10. 2014 (Velehrad). Cena víkendu od 770 Kč do 1060 Kč. **Bližší informace:** www.rodinnyzivot.cz. Lektorka: Marie Budínová, tel. 608 407 141.

Zveme Vás na duchovní cvičení „ŽIVOT S KRISTEM PODLE

JANOVA EVANGELIA“ ve dnech 14. 9. – 18. 9. 2014.

Kde: exerciční dům, Svatá Hora – Příbram.

Přednášející: P. Angelo Scarano, S.S.L., Th.D. – strávil dětství na jihu Itálie, poté se rodina přestěhovala do Čech, kde vystudoval gymnázium a Katolickou teologickou fakultu Univerzity Karlovy v Praze. V Itálii pak studoval na Papežském biblickém institutu. Roku 2003 byl vysvěcen na kněze. Vyučuje biblickou exegezi a teologii na KTF UK. Působí na Křivoklátsku. Autor několika knih, také Pastoračního komentáře nedělních biblických textů.

Příjezd: v neděli 15.00–17.30 hod., **odjezd:** ve čtvrtek v 8.30 hod. **Cena:** 1510 Kč. **Přihlášky** – jen písemně: Římskokatolická farnost u kostela Nanebevzetí Panny Marie Svatá Hora, Exerciční dům, 261 01 Příbram II – 591 • e-mail: ex.dum@svata-hora.cz • vyplněním formuláře na www.svata-hora.cz.

POUTĚ V ŽAROŠICÍCH V ZÁŘÍ 2014

6. září – První mariánská sobota – malá pouť • 13.00 hod. žehnání pramene ve Zdravě Vodě • 17.00 hod. růžence • 17.30 hod. poklona • 18.00 hod. mše svatá (R. D. Marian Rudolf Kosík OPraem., opat novoříšský), průvod, svátostné požehnání a rozloučení s pouťníky.

8. září – Domácí pouť • 17.30 hod. pobožnost u kaple na Silničné a průvod do Žarošic • 19.00 hod. mše svatá ve farním kostele v Žarošicích.

13. září – ZLATÁ SOBOTA U STARÉ MATKY BOŽÍ – hlavní pouť

• 7.00 hod. mše svatá • 11.00 hod. mše svatá ve slovenštině • 13.00 hod. žehnání pramene ve Zdravě Vodě a průvod do Žarošic • 14.30 hod. modlitba růžence • 15.00 hod. křížová cesta • 16.00 hod. mše svatá • 17.15 hod. poklona • 18.00 hod. hlavní mše svatá (J. Em. Dominik kardinál Duka OP, arcibiskup pražský a primas český), průvod se sochami a svátostné požehnání, po skončení v kostele mše svatá ve slovenštině a na prostranství setkání mládeže • 22.00 hod. žarošské zpěvy a modlitby (v kostele) • 24.00 hod. půlnoční mše svatá – kostel otevřen přes celou noc.

14. září – 6.00 hod. ranní chvály • 7.00, 8.30, 10.00 a 11.15 hod. mše svatá • 14.30 hod. litanie a svátostné požehnání.

Během poutních slavností bude také příležitost ke svátosti smíření. Na Zlatou sobotu zveme krojovaná procesí s mariánskými sochami.

Římskokatolická duchovní správa v Řimově Vás srdečně

zve na **PODZIMNÍ POUTĚ V ŘIMOVĚ**, která se koná v **neděli**

14. září 2014 ke svátku Povýšení svatého Kříže. Program pouti:

mše svatá v předvečer pouti v sobotu 13. září v 18 hodin • mše svatá v neděli 14. září v 7.15 a v 9 hodin, slavná mše svatá v 11 hodin (slouží P. Jiří Šindelář CSsR, redemptorista z Tasovic u Znojma) • během dopoledne příležitost ke sváté zpovědi • svátostné požehnání a zakončení pouti ve 14.30 hodin.

Liturgická čtení**Neděle 24. 8. – 21. neděle v mezidobí**

1. čt.: Iz 22,19–23

Ž 138(137),1–2a.2bc+3.6+8bc

Odp.: 8bc (*Hospodine, tvá dobrota trvá navěky, dílo svých rukou neopouští!*)

2. čt.: Řím 11,33–36

Ev.: Mt 16,13–20

Slovo na den: *To ti nezjevilo tělo a krev, ale můj nebeský Otec.***Pondělí 25. 8. – nez. pam.**

sv. Benedikta, Jana, Matouše, Izáka

a Kristína nebo sv. Ludvíka nebo

sv. Josefa Kalasanského,

v ostravsko-opavské diecézi:

památká bl. Metoděje Dominika**Trčky**

1. čt.: 2 Sol 1,1–5.11b–12

Ž 96(95),1–2a.2b–3.4–5

Odp.: srov. 3 (*Vypravujte mezi všemi národy o Hospodinových dívech.*)

Ev.: Mt 23,13–22

Slovo na den: *Co je víc: zlato, či chrám?***Úterý 26. 8. – ferie**

1. čt.: 2 Sol 2,1–3a.14–17

Ž 96(95),10.11–12.13

Odp.: 13b (*Hospodin přichází řídit zemi.*)

Ev.: Mt 23,23–26

Slovo na den: *Cedíte komáru.***Středa 27. 8. – památka sv. Moniky**

1. čt.: 2 Sol 3,6–10.16–18

Ž 128(127),1–2.4–5

Odp.: 1a (*Blaze každému, kdo se bojí Hospodina.*)

Ev.: Mt 23,27–32

Slovo na den: *Zvenčí se zdají.***Čtvrtek 28. 8. – památka****sv. Augustína**

1. čt.: 1 Kor 1,1–9

Ž 145(144),2–3.4–5.6–7

Odp.: srov. 1 (*Budu velebít tvé jméno, můj Bože, králi.*)

Ev.: Mt 24,42–51

Slovo na den: *Přijde v hodinu, kdy se nenadějete.***Pátek 29. 8. – památka Umučení****sv. Jana Křtitele**

1. čt.: Jer 1,17–19

Ž 71(70),1–2.3–4a.5–6ab.15ab+17

Odp.: 15a (*Má ústa budou vyprávět o tvé spravedlnosti.*)

Ev.: Mk 6,17–29

Slovo na den: *Kvůli hostům.***Sobota 30. 8. – nez. sobotní pam.****Panny Marie**

1. čt.: 1 Kor 1,26–31

Ž 33(32),12–13.18–19.20–21

Odp.: 12b (*Blaze lidu, který si Hospodin vyvolil za svůj majetek.*)

Ev.: Mt 25,14–30

Slovo na den: *Pojď se radovat se svým Pánem.***BREVIÁŘ PRO LAIKY****23. – 30. SRPNA 2014**

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 24. 8.		PO 25. 8.		ÚT 26. 8.		ST 27. 8.		ČT 28. 8.		PÁ 29. 8.		SO 30. 8.			
Antifona	812	912	826	928	841	945	1768	1990	1734	1953	1487	1674	1666	1883		
Žalm	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881		
Ranní chvály:																
Hymnus	812	913	827	928	842	945	1769	1990	1734	1953	1487	1674	1666	1883		
Antifony	813	914	828	929	843	946	858	963	874	979	1487	1675	906	1014		
Žalmy	813	914	828	930	843	946	858	963	874	980	813	914	906	1014		
Krátké čtení a zpěv	816	917	831	933	847	950	1770	1991	1735	1954	1488	1675	1668	1885		
Antifona k Zach. kantiku	712	803	1482	1669	847	950	1485	1672	1486	1673	1488	1675	1669	1886		
Prosby	817	917	831	933	847	951	1771	1992	1724	1943	1488	1676	1655	1886		
Závěrečná modlitba	712	803	1483	1669	847	951	1485	1672	1486	1673	1489	1676	1656	1888		
Modlitba během dne:																
Hymnus	817	918	832	934	848	952	862	967	879	984	895	1002	910	1019		
Antifony	818	919	833	935	848	952	863	968	879	985	895	1003	910	1019		
Žalmy	818	919	833	935	849	953	863	968	879	985	895	1003	911	1019		
Krátké čtení	820	921	835	937	851	955	865	970	882	988	898	1005	913	1022		
Závěrečná modlitba	712	803	835	938	851	955	865	970	882	988	898	1006	913	1022		
Nešpory:																
SO 23. 8.																
Hymnus	807	907	821	922	837	939	852	956	1774	1995	1736	1955	1489	1676	915	1024
Antifony	808	908	822	923	838	940	853	957	868	973	884	990	1489	1677	916	1025
Žalmy	808	908	823	924	838	940	853	957	868	973	884	990	1715	1932	916	1025
Kr. čtení a zpěv	810	911	825	926	840	943	856	960	1777	1999	1737	1956	1490	1677	918	1027
Ant. ke kant. P. M.	711	802	712	803	1483	1670	856	960	1485	1672	1486	1673	1490	1678	712	804
Prosby	811	911	826	927	841	944	856	960	1778	2000	1731	1950	1490	1678	918	1028
Záv. modlitba	712	803	712	803	1483	1669	857	961	1485	1672	1486	1673	1489	1676	713	804
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1254	1391	1257	1395	1260	1398	1238	1374

**ENCYKLOPEDIE ŘÁDŮ, KONGREGACÍ
A ŘEHOLNÍCH SPOLEČNOSTÍ KATOLICKÉ CÍRKVE
V ČESKÝCH ZEMÍCH**

Autor popisuje dějiny jednotlivých řeholních institucí, jejich působení, spiritualitu, i kulturní a historický přínos. Představuje i řádovou symboliku a strukturu, medailonky zakladatelů řádů a významných řádových osobností, seznamy řeholních domů, nemocnic, škol apod.

I. DÍL - ŘÁDY RYTÍŘSKÉ A KŘÍŽOVNÍCI

Milan M. Buben • Odpovědná redaktorka Daniela Velová

Tento díl se zabývá řádem sv. Jana Jeruzalémského, templáři, německými rytíři, řádem sv. Ducha, řádem křesťanského rytířstva, křížovníky s červeným křížem, cyriaky, křížovníky s červenou hvězdou. V dodatku jsou uvedeny další rytířské řády, působící na našem území, ale jde o řády, které nejsou integrovány v katolické církvi, avšak jsou zcela legitimní (řád sv. Lazara, řád sv. Stanislava), anebo rytířskými řády vůbec nejsou a jen se za ně vydávají (např. řád sv. Václava).

*Libri, s. r. o. • Dotisk prvního vydání
Brož., A5, 216 stran, 250 Kč*

II. DÍL, 1. SVAZEK - ŘEHOLNÍ KANOVNÍCI

Milan M. Buben • Odpovědná redaktorka Daniela Velová

Řád řeholních kanovníků sv. Augustina, premonstráti a antonité.

Libri, s. r. o. • Brož., A5, 164 stran, 180 Kč

II. DÍL, 2. SVAZEK - MNIŠSKÉ ŘÁDY

Milan M. Buben • Odpovědný redaktor Jan Čadil

Benediktini, cisterciáci, kartuziáni, celestini, trapisté a basiliáni.
*Libri, s. r. o. • Dotisk prvního vydání
Brož., A5, 400 stran, 390 Kč*

III. DÍL, 1. SVAZEK - ŽEBRAVÉ ŘÁDY

Milan M. Buben • Odpovědný redaktor Jan Čadil

Dominikáni, minorité, františkáni, hyberní a kapucíni.

Libri, s. r. o. • Brož., A5, 472 stran, 490 Kč

III. DÍL, 2. SVAZEK - ŽEBRAVÉ ŘÁDY

Milan M. Buben • Odpovědný redaktor Jan Čadil

Augustiniáni, bosí augustiniáni, karmelitáni, bosí karmelitáni, trinitáři, servité, pauláni, pavlíni, milosrdní bratři.

Libri, s. r. o. • Brož., A5, 424 stran, 395 Kč

III. DÍL, 3. SVAZEK - ŘEHOLNÍ KLERIKOVÉ

Milan M. Buben • Odpovědný redaktor Jan Čadil

Theatini, barnabiti, piaristé, somaskové a kamiliáni.

Libri, s. r. o. • Brož., A5, 184 stran, 250 Kč

**III. DÍL, 4. SVAZEK - ŘEHOLNÍ KLERIKOVÉ
(JEZUITÉ)**

Milan M. Buben • Odpovědná redaktorka Daniela Velová

Řád jezuitů zásadně poznamenal světovou i naši historii, hlavně v období 16.-18. století.

Libri, spol. s r. o. • Brož., A5, 536 stran, 520 Kč

Objednávky knih - tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo - tel./fax 585 222 803 • Matice cyrilometodějská s. r. o.,
Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1, e-mail: knihy@maticecm.cz • Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz

Naše prodejna v Olomouci na Dolním náměstí 24 je otevřena také v sobotu v době od 8 do 12 hodin.

772 00 Olomouc 2
982707-0262/2011

P. P.

TZ D + 1

771 11 Olomouc 1

Dolní nám. 24

Matice cyrilometodějská s. r. o.